Politisk kommunikation

Den Humanistiske Bacheloruddannelse, Roskilde Universitet, 3. semester, efterår 2016, hus 5.2, gruppenummer 6, anslag: 90.902

William Lauritsen (58164)

Jakob Lundquist Sørensen (57543)

Satish von Holstein-Rathlou (57579)

Vejleder: Birgitte Olsson

Indholdsfortegnelse

ABSTRACT **3**

PROBLEMFELT **3**

PROBLEMFORMULERING **4**

DIMENSIONSFORANKRING **4**

REDEGØRELSE **5**

MEDIERNES ROLLE I POLITIK 5

SPINS BETYDNING FOR DEN POLITISKE DEBAT 7

SPIN BEGREBET SET I ET HISTORISK PERSPEKTIV 11

DANMARKS FØRSTE SPINDOKTOR? 12

SPINDOKTORENS ROLLE 13

KRITIK AF SPIN 14

TEORI **15**

CHRISTIAN KOCK 15

TEORIER TIL 2025-PLANEN PÅ FACEBOOK-LIVE 17

MEDIETEKNIK: FACEBOOK 18

METODE **19**

ANALYSE **22**

ANALYSE AF CASE VI SES HOS CLEMENT 23

Delkonklusion *27*

ANALYSE AF CASE HUXI OG DET GODE GAMLE FOLKETING 28

Delkonklusion *31*

ANALYSE AF 2025-PLANEN 32

Delkonklusion *36*

DISKUSSION **37**

KRITISK REFLEKSION AF INTERVIEWS 37

UDFORDRING AF 2025-ANALYSENS VALIDITET 38

KONKLUSION/PERSPEKTIVERING **39**

LITTERATURLISTE **39**

BILAG 1 ..... **43**

TRANSSKRIBERING AF 'VI SES HOS CLEMENT' 44

BILAG 2 ..... **61**

TRANSSKRIBERING AF HUXI BACH OG DET GODE GAMLE FOLKETING 61

BILAG 3 ..... **77**

TRANSSKRIBERING AF LARS LØKKE RASMUSSENS 2025 PLAN PÅ FACEBOOK 77

Abstract

This project determines to examine the political communication and the rhetorical tools that politicians of today use in the public debate, and whether this damage the overall output of the qualitative political communication for the public. The purpose of this project is to get an understanding of when the politicians use rhetorical ploys and how to spot them. The project is necessary to the public voters of who to vote for and who not to vote for, in the search for relevant political enlightening. In the search of political awareness, this project uses theory from various analyzes with theory from Christian Kock, with his book 'De lytter ikke', to break down how the politicians sneak around difficult questions. The theory can also be seen as a manual to journalists, as they need to act as a representative of the public. Furthermore this project will also examine the use of media-specific theories, to do an analysis of the rationale reason for why the Danish Liberal prime minster, Lars Løkke Rasmussen, chooses to introduce the government's 'Helhedsplan' on Facebook, and in continuation of this, it is then a successful communication maneuver. The spin part of the project is used to enlighten the reader about how rhetoric ploys can be useful for politicians, but a problem for the voters, for the public and for the media. With the theory about *Sender Spin*, we can reach an understanding of why politicians and their spin doctors choose the strategy for their message. The Sender Spin-theory tells us about how the prime minister uses the full exposure potential for his and his party, Venstre's, 'Helhedsplan', a law suggestion from the government about economic growth and cuts in for example the educational system.

Problemfelt

Politik definerer hvordan et land skal styres. Det er politik der bestemmer hvilke love der skal gælde og hvilke der ikke skal. Politik er så at sige vigtigt for at et land kan fungere. Det er derfor vigtigt at forstå politik, før man kan forstå sig på det samfund vi lever i. Politik findes overalt, og der findes rig mulighed for at følge med, hvad enten der er i fjernsynet via debatprogrammer, aviser, internettet osv. Denne opgave vil forsøge at give svaret på om den politik danskerne bliver eksponeret for altid fremstår klar og tydelig, eller om politikernes retoriske spin og kneb skader den politiske kvalitet. Opgaven vil tage udgangspunkt i tre forskellige cases fra henholdsvis 1) 'Vi Ses

Hos Clement' med gæst Mette Frederiksen, formand for Socialdemokratiet 2) Huxi Bach og 'Det Gode Gamle Folketing', hvor tidligere folketingsmedlemmer diskuterer aktuel politik. 3) Statsminister, Lars Løkke Rasmussen (V), der offentliggjorde sin og Venstres 'Helhedsplan', og om dette var en decideret spin handling eller blot et resultat af et forandret mediebillede.
Til forståelse af hvad spin i det hele taget er, hvad det kommer af og hvordan det kan bruges, er der lavet en redegørelse herfor. På samme vis, er der redegjort for mediernes betydning og udvikling for politikerne, samt den forudsætning dette har skabt for den politiske debat, man kender i 2016 –dette definerer vi, samlet set, som medialisering.
Ovenstående beskrivelse af projektets redegørelsesmateriel danner baggrund, først for teori og dernæst analyse af strategien bag Løkkes præsentation af 2025-planen på Facebook-live.
Dernæst skal Christian Kocks teoretiske syn på politiker-retorik, spin og kommunikationsstrategi, danne ramme om en analyse af formand for Socialdemokratiet, Mette Frederiksen, som er gæst i talkshowet 'Vi ses hos Clement' med Clement Kjærsgaard søndag d.31 januar 2016. Efterfølgende skal selvsamme teori bruges til at analysere 'Huxi og det Gode Gamle Folketing' fra den følgende tirsdag formiddag, d. 2/2, hvor selvsamme emner ligeledes diskuteres af tidligere folketingsmedlemmer, Bjørn Elmquist, Ole Sohn og Niels Ahlmann-Ohlsen.
Slutteligt vil vi diskutere, hvorvidt denne empiri og teori kan bidrage til en samlet besvarelse af vores problemformulering.

Problemformulering

Hvordan bedømmes kvaliteten i debatten og kommunikationen i dansk politik anno 2016?

Dimensionsforankring

I forhold til dette semesterprojekts dimensionsforankring, har gruppen valgt at forankre i henholdsvis i Tekst & Tegn og Kultur & Historie. Med dimensionen Tekst & Tegn, vil gruppen prøve at besvare spørgsmålet om den politiske kvalitet, eller mangel på samme, i den danske debat. Vi finder denne dimensionsforankring relevant, da en stor del af projektet baserer sig på tekstanalyse og fortolkning. For at besvare Tekst & Tegn dimensionen, har gruppen valgt at inddrage teori fra Christian Kocks 'De lytter ikke', Peter Sloth og Billy Adamsens teori

'Spindoktor' og fra Jacob Linaa Jensen og Jesper Tækkes 'Facebook – fra socialt netværk til metamedie'. Tilsammen skal disse teorier udgøre gruppens samlede analyse- og diskussions afsnit. Med dimension Kultur & Historie vil gruppen redegøre for en historisk gennemgang af begrebet spin, samt mediernes udvikling og påvirkning på det politiske spil. For at besvare denne dimension, har gruppen inddraget teori fra Jens Aagaard og Anders Agner Pedersens 'Da spin erobrede Danmark' og Stig Hjarvards 'En verden af medier'. Disse dimensioner skal danne rammerne for projekts helhed og en besvarelse af vores problemstilling.

Redegørelse

Mediernes rolle i politik

I dette afsnit vil gruppen redegøre for, hvordan mediernes rolle i politik begynder at tage form og udvikles.

Medie er latin og betyder *midten* dvs. at medierne putter sig selv og indholdet i midten for de mennesker, der kommunikerer gennem og med medierne. Fx bruger politikerne medierne til at forvalte politik, imens medierne bliver bindeleddet mellem politikerne og borgerne. Derudover kan medierne bringe mennesker sammen på tværs af tid og rum, ved hjælp af sociale netværksmedier, såsom Facebook. Medier kan både betegnes som massemedier, som aviser, radio og tv, der kan kommunikere til mange modtagere, og som interpersonelle medier, som mobiltelefoner, hvor kommunikationen kan foregå mellem to personer. For at forstå mediernes rolle i samfundet er det væsentligt at beskæftige sig med begrebet *medialisering*.[1] Medialisering er med til at belyse mediernes betydning for forskellige samfundsmæssige og kulturelle fænomener. Fx mediernes påvirkning af det politiske liv og kommunikation. Medierne er i stigende grad ved at blive en selvstændig institution, så derfor er de politiske dagsordner efterhånden nødt til at indordne sig efter mediernes egen logik. Dvs. deres teknologiske virkemåder, som medierne er præget af. Fx kan medierne vælge hvilke nyheder og historier, der er vigtige at vise for offentligheden, samt hvordan nyhederne og historierne skal vises. Det betyder dog ikke at, medierne overtager den politiske magt, men den politiske dagsorden er blevet afhængig af medierne, fordi store dele af interaktionen mellem samfundet og de forskellige institutioner, såsom religion og politik foregår gennem

[1] Hjarvad, Stig, 2011: s. 15-16

medierne.[2] Men som forvalter af politisk indhold, som medierne er, har medialiseringen af politik haft konsekvenser for den politiske kommunikation mellem politikerne og borgerne. Nedenfor henviser vi til Stig Hjarvards følgende eksempler på konsekvenser af mediernes påvirkning på politik.[3]

- ”Som opinionsindustri strukturerer medierne kontakten mellem politikere og befolkningen: de bidrager til at sætte den politiske dagsorden og skabe samtykke til politiske beslutninger
- ”Som opinionsindustri udgør medierne en arena og platform for politisk intervention”
- ”Mediernes logik ændrer på den politiske kommunikationsformer, hvor ikke mindst synlighed i medierne og bemestring af bestemte udtryksformer bliver vigtige ressourcer”
- ”Mediernes logik kan påvirke i retning af en demokratisk populisme”
- ”Mediernes logik bidrager til at opdele offentligheden, så forskellige dele af befolkningen bliver eksponeret for bestemte politiske emner og synspunkter”

I slutningen af 1800-tallet begynder de første politiske partier at tage form. I forlængelse af dette begynder medierne at indtage en væsentlig rolle som mellemled mellem borgene og partierne. Et politisk system bliver til, og hvert parti får sin egen avis, som skal formidle og oplyse de forskelliges partiers holdninger og budskaber til borgerne, med andre ord partipressen opstår.[4] Aviserne danner rammen for kommunikationen mellem partierne og de sociale klasser, så derfor var aviserne underlagt politikkens idealer. Det var personer som var tilknyttet det politiske liv, som hovedsageligt var chefredaktør for den enkelte avis.[5] Udviklingen af radioen og tv’et i 1900-tallet, bidrog til, at medierne blev mere befolkningsorienterede institutioner, fremfor at være afhængige af de forskellige politiske partier, fordi man netop nu var opstået et ideal om en *kommerciel* og delvist *apolitisk presse*, der både kunne fokusere på det politiske spil, såvel som underholdning. Eftersom de mere traditionelle platforme, fx aviser, ikke mere kunne vedligeholde kommunikationen mellem de enkelte borgerere og partierne, blev det nu radio og tv, som skulle repræsentere de politiske synspunkter. I slutningen af 1960´erne udviklede journalistikken sig i en mere selvstændig retning. Det betød at Radio og Tv brugte journalisterne som kritiske redskaber til at formidle politiske emner. Det medførte at politikerne nu måtte indrette deres kommunikation efter de præmisser, som medierne portrætterede. Politikerne lærte efterhånden, hvordan de skulle agere i de forskellige

[2] Hjarvad, Stig, 2011: s. 18 og s. 28
[3] Hjarvad, Stig, 2011: s. 70
[4] Hjarvad, Stig, 2011: s. 34-35
[5] Hjarvad, Stig, 2011: s. 35

medier, samt hvordan de skulle bruge pressemeddelelserne til at kommunikere med deres omgivelser. Mediernes rolle var stadigvæk at formidle politik, ikke at udforme den. Det foregik på politikernes egne præmisser, dog kunne medierne være med til at ændre politikernes, budskaber og dermed ændre politiske kendsgerninger, fx som i 1973 med *jordskredsvalget*.[6] I 1980 – 90´erne skete der en udvikling i mediesystemet.[7] Monopolet på Radio og Tv blev brudt pga. liberal politiske interesser – tanken var, at kommercielle kanaler fører til vækst i det danske samfund, og i midten af 1990´erne fik internettet også en vigtig rolle indenfor kommunikation og måder, hvorpå medierne nu kunne arbejde, fx med politik, i praksis.[8] Internettets, og senere mobiltelefonens, betydning for kommunikationen medførte at alle samfundets institutioner, herunder fra familieliv til erhvervsliv, kunne forvaltes offentligt, hvilket medførte at internettet nu var tilgængeligt for alle.

Spins betydning for den politiske debat

Vores problemformulering lyder som bekendt: ”Hvordan bedømmes kvaliteten i debatten og kommunikationen i dansk politik anno 2016?”. Formålet med dette afsnit er at definere: 1) hvad spin kommer af, 2) hvad spin i praksis er og til sidst 3) hvad spin gør ved den politiske debat og demokratiet.

1) Hvad kommer spin af? Udover, at ordet, direkte oversat, betyder ”at snurre”, kan det synes diffust for mange, som ikke beskæftiger sig med begrebet til daglig. Det er for så vidt ikke et begreb, som umiddelbart kan defineres entydigt, selv ikke indenfor kommunikations-genren, først og fremmest fordi det ikke begrænser sig til at handle om den måde, politik bliver ført på. Dertil kommer, at ordet i en international kontekst ikke er et udpræget kommunikationsrelateret ord, netop fordi spin på engelsk er et ord med flere rotationsrelaterede betydninger end det, man i Danmark er tilbøjelig til at tillægge det.[9] Men ikke desto mindre er ordet i den sammenhæng, der her er relevant, alligevel opstået som to metaforer hhv. for det at a) rotere og b) at skabe en sammenhæng (to spin a yarn).

[6] Hjarvad, Stig, 2011: s. 67
[7] Hjarvad, Stig, 2011: s. 67
[8] Hjarvad, Stig, 2011: s. 67
[9] Høybye, Anne et al., 2007: s. 11

a)

”*Alle betydningerne af ordet er afladninger af den samme roterende bevægelse. Dette er grundbilledet på det originale engelske ”spin”, der både kan være et verbum og et substantiv – man kan rotere noget, og noget kan have en rotation – og man kan skrue en bold og en bold kan have et skru.*

Vendingen “to put a favorable spin on [something]” refererer logisk til diverse boldspil, hvor man er i stand til at give bolden et skru, som får den til at lande et fordelagtigt sted og/eller gør den uforudseelig og uhåndterbar for modstanderen. […]. Spindoktoren kan i dette billede ses som den, der rådgiver politikeren om at ”kaste bolden.””[10]

Denne tolkning er i overensstemmelse med den overbevisning, mange forskere indenfor området har, fx professor i retorik, Christian Kock og professor i kommunikation, Mie Femø Nielsen, som også er forfattere til citatet.

b)

”To spin a yarn” er direkte oversat den handling man gør, når man spinder garn på en spinderok. Men på engelsk har sætningen en dobbeltbetydning, idet det også er et udtryk for at fortælle en historie (oprindeligt blandt konerne ved spinderokkene). Da det sidenhen også blev associeret med sømændene, der flettede snore af rebstumper, har udtrykket udviklet sig til også at betyde, at historien er tvivlsom (ala ”en historie fra de varme lande”)[11]. Dette ordsprog danner den anden skole af spin-eksperter, som fx tidligere særlig rådgiver for fhv. Venstre-statsminister, Anders Fogh Rasmussen, Michael Kristiansen[12].

Til slut i afsnittet, gøres det klart for læseren, at bold-metaforen er induktiv, mens ”spin a yarn”-metaforen er deduktiv. Da gruppen ikke selv har skabt teori ved at agere som aktive spin-aktører, er det også naturligt at der ikke arbejdes deduktivt, men induktivt med spin, hvilket også betyder, at det for os giver bedst mening at se spin ud fra bold-metaforen.

2) Hvad er spin i praksis? Vi ved fra bold-metaforen, at det er noget som, rent retorisk, skal hjælpe afsender af et budskab, til at sende det afsted med det rette *skru*, således at bolden/budskabet lander hvor det er ønsket – ligesom hvis man skulle kaste en baseball mod et boldtræ, eller hvis man skulle

[10] Høybye, Anne et al., 2007: s. 12
[11] Høybye, Anne et al., 2007: s. 12-13
[12] Høybye, Anne et al., 2007: s. 12-13

tage et hjørnespark i en fodboldkamp. Men hvordan foretages dette skru så? Ligesom det kræver en bestemt teknik at udføre et skruet spark til eller kast af en bold, findes der også forskellige spin-teknikker, som vi vender tilbage til senere i dette afsnit. Men før det fremhæves en definition på spin, forfattet af Kock og Nielsen, som en, så vidt mulig, pædagogisk introduktion til boldmetaforen:

"Spin vil sige, at nogle af de valg, en afsender træffer i sin offentlige kommunikation om et emne, er dikteret af en intention om at stemme modtagerne på en ønskelig måde i forhold til dette emne, snarere end af en intention om at sige det, som er redeligt, dvs. det, som kommunikatoren oprigtigt anser for rigtigt og retvisende."[13]

Dvs. at offentlige meninger, holdninger, tilkendegivelser, udtalelser og viderebringelser af information, kan defineres som spin i det øjeblik, afsenders intention med modtagelsen er bevidst. Dette uagtet, om afsenderen er spindoktor, politiker, eller en person med kommercielle, såvel som personlige interesser for øje. Det gør sig også gældende for spin som retorisk virkemiddel, som ovenstående citat også viser, at målet ofte helliger midlet. Spin kan godt indebære en strategisk beslutning om at gå på kompromis med, hvad afsender oprigtigt mener, hvis det vurderes, at den ubetingede sandhed ikke vil blive lige så vel modtaget som den modificerede sandhed – iht. boldmetaforen, kan dette sammenlignes med straffesparkstageren, der ser et potentielt mål i at løbe fra højre mod venstre til bolden, men sparke mod højre, i håb om at modstanderens målmand går til venstre, baseret på løbet mod bolden.
Men hvornår giver det så mening at benytte spin? Kock og Nielsen henter inspiration fra militæret, når de skal svare på dette spørgsmål. For ligesom i militæret, kan man dele kommunikation op i tre niveauer: Det strategiske niveau (hvilke udfordringer skal løses, for at nå i mål?), det taktiske niveau (hvem og hvad skal løse opgaven?) og det operationelle niveau (med hvilke midler skal opgaven løses?).[14] Kock og Nielsen peger på at spin i og for sig ikke er en strategisk disciplin, da det at lægge en kommunikaionsstrategi, dvs. spørgsmål såsom hvad man skal kommunikere, til hvem og hvorfor, er ganske valid kommunikationspraksis. Derimod, er der masser af spin at finde, når kommunikation går hen og bliver både taktisk og operationel. Der gives eksempler på, hvordan **taktisk spin** kan være handlinger som fx:

[13] Høybye, Anne et al., 2007: s. 21
[14] Høybye, Anne et al., 2007: s. 26-27

- arrangering eller udnyttelse af *"photo opportunities"*
- plante historier
- servere vinkler og konfliktpotentiale for journalister via billeder, grafik og dokumentationsmateriale
- bære ved til bålet, når modparten har en dårlig sag i pressen
- malke sagen, når man selv har en god sag i pressen

herunder også i "*den mere ubehagelige afdeling*":

- at "smide ligene ud": offentliggøre dårlige nyheder, når de kan drukne i noget meget stort, der tager al spalteplads og opmærksomhed
- opdeling af journalister i A-hold og B-hold, så de mest medgørlige og loyale får bedst og lettest adgang[15]

Kommunikation på et operationelt plan kan også gå for at være spin. Der gives eksempler på **operationel spin** fx som værende:

- forberedte budskaber (også kaldet *talking points* eller *papegøjeteknik*)
- undvigende svar på ubehagelige spørgsmål
- gendrivelser og gendrivende analogier
- forbyggende gendrivelser (også kaldet 'vaccine')[16]

Herfra foretager gruppen selv et lille spin-kneb… og så alligevel ikke. Der findes flere, både spin-teknikker og funktionstyper af spin, men vi kommer kun til at fremhæve dele af en bestemt funktionstype, netop fordi den har konkret relevans for både analyseafsnittet og diskussionsafsnittet. Dermed har vi på en måde gjort brug af "servering af vinkel via dokumentationsmateriale", idet vi ikke fortæller om de andre handlingsmuligheder indenfor spin-genren, til teoretisk brug. Men da vi har en erklæret interesse i både at fortælle om, hvordan spin i 2025-planen, præsenteret på Facebook-live, spiller en rolle, og at diskutere kvaliteten af den politiske debat, og hvilken rolle spin spiller i den sag, har vi også kommunikeret strategisk, hvilket ophæver vores handling som værende spin.

[15] Høybye, Anne et al., 2007: s. 28-29
[16] Høybye, Anne et al., 2007: s. 29

Vi kommer til at benytte dele af hvad Kock og Nielsen har kaldt 'Funktionstype I', også kaldet ***Afsender-spin***, herunder ***Spejder-spin***, ***Vinder-spin*** og ***Karakterspin***.[17]
Hvad disse begreber indebærer, er uddybet i teoriafsnittet.

Spin-begrebet set i et historisk perspektiv

Presserådgivning og spin i et historisk perspektiv er en vigtig del af fortællingen om den politiske kommunikation i Danmark, fordi den er opstået som et led i udviklingen af den demokratiske samtale, siden det danske demokratis start i 1849.

Men det er i virkeligheden ikke så langt tilbage, vi ønsker at gå, da politisk spin og journalister, som bliver særlige rådgivere for ministre, ikke har været en del af den danske politiske virkelighed længere end 20 år. Politisk spin som sådan er dog noget ældre – det går ifølge professor i retorik, Orla Vigsø så langt tilbage som 1910'ernes England, i kølvandet på stiftelsen af Labour-partiet i 1906, som var opstået fordi fagforeningerne gik sammen om også at give deres medlemmer politisk indflydelse, så den ikke kun lå hos de konservative og liberale. Labour mødte fremgang, i takt med at stemmetallene i det hele taget steg og medierne blev mere effektive, og Labour-partiet var interesseret i at vækste vælgertilslutningen yderligere. Vigsø peger på, at der i den periode opstod to skoler af partifolk med denne interesse: '*the persuasionalists'*, som ville overtale de potentielle vælgere til at støtte partiet, og '*the educationalists'*, som mente, at man i stedet skulle uddanne folk i økonomi og politik, så de selv kunne se Labour som det eneste rigtige.[18] Herunder, er det naturligt at 'the persuasionalists' er dem, som havde en retorik, som til forveksling kunne ligne spin – de ville fremkalde "*en mere kortsigtet og emotionel respons hos vælgerne".* Det medførte naturligvis at de konservative oprustede deres kommunikationsapperat, idet de ansatte en PR-medarbejder i 1910, og startede et pressebureau året efter.[19] Dermed kan man slå fast, at den politiske vilje til at påvirke vælgere med andet end den politik man fører, er et omkring 100 år gammelt fænomen, og at samspillet mellem politiske partier og pressen i England har eksisteret lige så længe. Spin som verbum er dog ikke noget, man har været så bevidst om så længe. Det påstås, at præsidentvalget i USA i 1984, da Ronald Reagan som siddende republikansk præsident vandt valget over den

[17] Høybye, Anne et al., 2007: s. 37-40
[18] Høybye, Anne et al., 2007: s. 77-78
[19] Høybye, Anne et al., 2007: s. 78

demokratiske præsidentkandidat, Walter Mondale, er første gang spin blev brugt aktivt.[20] Dette kan underbygges af John T. Morellos artikel, 'Argument and Visual Structuring in the 1984 Mondale-Reagan Debates: The Medium's Influence on the Perception of Clash', fra 1988.[21] Her gøres der rede for, hvordan Tv-debatter havde en effekt på fremstillingen af Mondale, som kæmpede med et image som en "wimp" og en "nerd", mens Reagan drog fordel af hans i forvejen folkekære image.

Danmarks første spindoktor?

Det er dog ikke et fænomen, som dansk politik har til kendt til lige så længe. Det at spin først blev en aktiv og åbenlys del af samspillet mellem politikere, medier og befolkning i Danmark i 00'erne, er beviseligt en udvikling, som kom med Venstres daværende formand, Anders Fogh Rasmussens tiltræden som statsminister i november 2001 – som beskrevet i kapitel 4 i bogen 'Da spin erobrede Danmark' fortæller, var noget af det første han gjorde som statsminister, at ændre administrationsstrukturen i ministerierne, således at alle ministre havde mulighed for at ansætte "*en spindoktor, særlig rådgiver eller hvad men nu ville kalde det i sit ministerium.*"[22] Fogh selv fortsatte samarbejdet med Michael Kristiansen, som i kraft af at være Foghs spindoktor, havde hjulpet ham under valgkampen i efteråret 2001. Kristiansen var dog ikke Foghs første spindoktor, for det var senere politisk kommentator og chefredaktør på Se & Hør, Henrik Qvortrup. Qvortrup blev ansat som Anders Fogh Rasmussens spindoktor, da Fogh i 1998 overtog formandsskabet i Venstre, fra Uffe Ellemann-Jensen: "*At Fogh tog den politiske kommunikation alvorligt og havde kigget briterne i kortene, hvad angik måden at formidle sine politiske budskaber til vælgerne, blev hurtigt klart for de fleste. Ikke mindst da Fogh få måneder efter, han formelt havde overtaget ledelsen af Venstre, ansatte Christiansborg-reporteren Henrik Qvortrup, der på det tidspunkt var på Ekstra Bladet, som sin spindoktor. Det vil sige, formelt havde Qvortrup titel af pressechef i Venstre, men reelt havde Fogh med ansættelsen hyret Danmarks første rigtige spindoktor.*"[23]
Det kan dog diskuteres, om det vitterligt var Qvortrup, der var den første spindoktor i Danmark, da den socialdemokratiske statsminister fra 1993-2001, Poul Nyrup Rasmussen havde Ph.d. i politisk sprogpsykologi, Billy Adamsen ansat som politisk rådgiver allerede fra 1996 til 2001. I Adamsens

[20] Lund, Bo Bredsgaard og Esbensen, Mads Christian, 2006: s. 9
[21] Web 1
[22] Aagaard, Jens og Pedersen, Anders Agner, 2013: s. 43
[23] Aagaard, Jens & Pedersen, Anders Agner, 2013: s. 22

egen bog, som slet og ret hedder 'Spindoktor', skriver Hans Engell i forordet, at Adamsen allerede i denne periode blev kaldt "Nyrups spindoktor"[24].

Spindoktorens rolle

Spindoktorens rolle er at beskæftige sig med strategiske og taktisk politiske opgaver, om det så handler om manipulation, formidling eller som kommunikator. Spindoktorerne har den mulighed, at de kan agere mellem medierne og den politiske dagsorden. Ud fra en række værktøjer, udfører spindoktorerne analytiske og kommunikationsstrategiske opgaver for politikerne. Nogle af de opgaver de blandt andet beskæftiger sig med, er medierelationer, analyse og strategi, såvel som taktisk kommunikationsrådgivning.[25] Medierelationer omhandler de relationer der kan forekomme mellem medierne og politikerne, såsom pressekontakt og presseindlæg. Her er spindoktorernes primære opgave at håndtere og styre mediernes henvendelser til politikerne. Fx hvilke journalister, der skal have adgang til politikerne, hvilke spørgsmål fra journalisterne der skal følges op og besvares, hvilke henvendelser, der skal vurderes som ubetydelige, eller som udgør en trussel for den enkelte politiker eller parti. [26] Analyse og strategi omhandler en række analysestrategier, til at håndtere politikernes udtalelser om forskellige emner og politikernes fremtræden. Herunder kan spindoktorerne benytte sig af omverden- og organisationsanalyser, omnibusundersøgelser, segment- og fokusgruppeinterviews, aktør- og interessentanalyser, 'issuesanalyser', budskabsplatform, kanalstyring og selektivitet, 'story line', samt medieovervågnings- og medieanalyse.[27] Taktisk kommunikationsrådgivning indbefatter politisk rådgivning, presse- og kommunikationsrådgivning, samt medietaktik og medie- og budskabstræning. Politisk rådgivning omhandler politikernes individuelle initiativer, og hvordan politikerne skal kommunikere i forhold til de øvrige politikeres udtalelser om et givent emne. Presse- og kommunikationsrådgivning og medietaktik omhandler rådgivning, som ikke forholder sig direkte til politikken, men snarere om rådgivning om de mediemæssige og kommunikative egenskaber, herunder hvordan en politiker skal kommunikere i medierne.[28] Medie- og budskabstræning omhandler, hvordan politikerne skal håndtere ubehagelige

[24] Adamsen, Billy og Sloth, Peter, 2005
[25] Lund, Bo Bredsgaard og Esbensen, Mads Christian, 2006: s. 359
[26] Lund, Bo Bredsgaard og Esbensen, Mads Christian, 2006: s. 360
[27] Lund, Bo Bredsgaard og Esbensen, Mads Christian, 2006: s. 365
[28] Lund, Bo Bredsgaard og Esbensen, Mads Christian, 2006: s. 369

spørgsmål fra omverdenen. Derudover skal det hjælpe politikerne med, hvordan og hvad de svarer på et spørgsmål og hvordan politikeren skal håndtere en bestemt sag.[29]

Kritik af spin

I dette afsnit vil gruppen komme med udtalelser fra forskellige politikere, som udtaler sig om spin. Mette Frederiksen, som for daværende var menigt medlem af Socialdemokraterne, ser negativt på spin, i det hun ser at spin er et filter mellem politikkerne og borgerne. Derudover mener hun også at spin er med til at gøre politik til et spil mere end det er et spørgsmål om holdninger og forskelle. I det at spin udgør et taktisk fundament for politik, synes Mette Frederiksen at der er mange problemer med spin, fordi det fjerner fokusset væk fra virkeligheden mellem befolkningen og politikkerne. Derudover siger hun også at det taktiske spil medfører en ringere offentlig debat, og at vælgerne bliver trætte af politikkerne, på grund af det taktiske spil. [30]

Holger K. Nielsen, tidligere formand for Socialistisk Folkeparti, har også et negativt syn på spin, idet han mener, at det politiske spil udvikler sig i en retning, hvor fokus på selve indholdet i politikken bliver fjernet, og man hovedsageligt fokuserer på spindoktorernes spin-evner, som bliver det afgørende for politikken. Derudover mener han også at mediernes rolle har fået en større betydning for politikken end før i tiden, og med mediernes udvikling, så har spin også fået en betydningsfuld rolle for politikken.[31]

Peter Brixtofte, tidligere medlem af folketinget for Venstre, mener at det politiske spil er forgrenet, og at det bl.a. skyldes spins påvirkninger på det politiske spil. Derudover mener han også, at spin er med til at ændre politikkernes rolle fra at være den ledende, til at de i stedet bliver ledt af spindoktorerne. Derudover mener han også, at spindoktorerne skal agere professionelt og ikke handle ud fra egne holdninger. Med det mener Brixtofte, at spindoktorerne skal tjene deres arbejdsgiveres behov bedst muligt.[32]

[29] Lund, Bo Bredsgaard og Esbensen, Mads Christian, 2006: s. 369
[30] Sloth, Peter og Adamsen, Billy, 2005: s. 73-75
[31] Sloth, Peter og Adamsen, Billy, 2005: s. 101-103
[32] Sloth, Peter og Adamsen, Billy, 2005: s. 39-41

Teori

Christian Kock

Vi har i gruppen valgt at analysere 'cases' ud fra Christian Kocks bog 'De Lytter Ikke', da vi mener, at den giver et kvalificeret bidrag i vores forsøg på at svare på spøgsmålet om, hvorvidt den politiske debats kvalitet, er svækket. Bagsiden af bogen 'De Lytter Ikke' er beskrevet med Christian Kocks egne ord: *"Hvis demokratiet skal fungere, skal politikerne ikke snakke udenom svære spørgsmål. Og for at de ikke skal gøre det, skal journalisten kunne spotte deres udenomssnak og stoppe den. Det er de ikke altid gode til. De lytter ikke nok til svarene. Denne bog skal gøre dem bedre til det."*[33] Christian Kocks bog 'De Lytter Ikke' er fyldt med eksempler fra forskellige debatter og interviews, hvor Kock selv har "spottet" de retoriske kneb og virkemidler, politikerne bruger til at snakke udenom, som samtidig bliver kommenteret, og senere opstillet som en værktøjskasse. Nedenfor er denne værktøjskasse, vi i gruppen har valgt at bruge på udvalgte cases, beskrevet:

Snakker udenom

Christian Kock opstiller to hovedpunkter, hvor der herunder er en række underpunkter i hans værktøjskasse. Det første hovedpunkt er, at politikerne snakker udenom. Det handler om, i ordenes bedste forstand, at politikerne snakker udenom spørgsmålet, eller kun berører det kort.
Et underpunkt til dette er en såkaldt ***Stråmand*** som er: "*et selvlavet falskt billede af hvad ens modstander mener."*[34] En stråmand opstilles hvis en politiker har svært ved et spørgsmål, eller ikke vil svare på et spørgsmål, men i stedet forsøger at få sin modstander sat i et dårligt lys.
Tidsforskydning. En politiker kan svare på hvad ens parti *har* gjort ved problemet, i stedet for at svare på hvad de *vil* gøre ved problemet. Dette kan fx bruges af politikere, der ikke har løst en given politisk udfordring, eller ikke vil gøre mere ved denne udfordring. I forlængelse af dette, kan en ***aktørforskydning*** bruges. Dette bruges af politikere, der vil sætte sin modstander i et dårligt lys, ved at spørge en modstander om, hvad de vil/ikke vil gøre ved gældende problem.
Niveauforskydning*:* I stedet for at svare på et problem, kan en politiker i stedet svare, *"Ja vort land har mange problemer lige nu."*[35] Dette kan bruges til, fx at flytte fokus på den siddende regering og

[33] Kock, Christian, 2015: Bagside
[34] Kock, Christian, 2015: s. 109
[35] Kock, Christian, 2015: s. 110

kritik af denne, og dermed fralæggelse af ansvar. Eller som siddende regering, bruge det som en undskyldning for, at de har meget at se til lige nu.

De svarer slet ikke

I kategorien 'de svarer slet ikke', giver Christian Kock værktøjer til at spotte hvordan politikere ofte affejer et spørgsmål.

Hvis-sætning: Ved et hypotetisk spørgsmål, om et muligt fremtidigt problem, kan politikere vælge kun at fokusere på det hypotetiske i spørgsmålet, altså at det højst sandsynligt ikke kommer til at ske, og dermed falder spørgsmålets værdi.

Angriber spørgsmålet: Det sker tit og ofte, at en politiker kan være så langt ude i torvene omkring et spørgsmål, at det pludselig bliver spørgsmålet der er noget galt med, og til sidst må ***affeje spørgsmålet.***

I kategorien 'de svarer slet ikke' finder vi en del af den mudderkastning der ofte forekommer politikere imellem. Det er i denne kategori de ofte angriber hinandens politik i stedet for at forsvare sin egen.

Modtræk

Christian Kock kommer yderligere med en række modtræk til hvordan en journalist kan agere hvis/når en politiker prøver at komme udenom svære eller kritiske spørgsmål. Denne værktøjskasse har vi i gruppen valgt at bruge til intervieweren, da intervieweren samtidig også skal opfylde nogle krav i sin søgen efter den gode kvalitet.

Alle Christian Kocks modtræk kan koges ned til: **Slå ørene ud og lyt.** Det handler i sin enkelthed om at, journalisten skal lytte efter hvad der bliver svaret. Det ses ofte at, gæsten/politikeren slet og ret ikke får lov at svare på spørgsmålet, men bliver afbrudt halvvejs, hvilket man som seer/publikum ikke får noget svar ud af, hvilket kan være med til at kvaliteten for seer/publikum falder. Journalisten skal tænke i argumenter og modargumenter hvis et svar er lidt skævt, eller bare ikke godt nok. Samtidig skal de spørgsmål journalisten kommer med være skarpe og ikke til at misforstå, hvilket også gør det lettere at se, hvis politikeren/gæsten prøver at svare udenom. Journalisten skal se sig selv som repræsentant for borgerne, der lytter/læser med, og det skal spørgsmålene være et resultat af. En journalist kan også påpege hvorvidt der kommer ordentlige svar. I henhold til dette gør politikeren/gæsten opmærksom på at han/hun er fanget, men er også en hjælp til det publikum der lytter med.

Teorier til 2025-planen på Facebook-Live

I dette projekt vil vi lave en analyse af Venstre-regeringens lancering af 2025-planen i august 2016 – det være sig både de kommunikative overvejelser ift. statsminister, Lars Løkke Rasmussens præsentation på Facebook Live d. 29 august 2016, og de politiske spin-træk, der er at spore i retorikken på det webdesign, der indeholder de tiltag, lovforslaget indeholder[36].
Til analysen af retorikken i talen vil vi gøre brug af Mie Femø Nielsens og Christian Kocks teori om *Afsender-spin*, som den passende analytiske tilgang, ligesom vi også vil pege på udnyttelsen af "photo opportunities" som en tilgang, vi kan se i materialet.

Funktionstype I, Afsender-spin

Har i det hele taget som funktion at optimere afsenders budskab/motiv i en offentlig optræden. Det er dog ikke spin, før selvpromoveringen går ind og overtager fra "*anerkendelse af ubekvemme fakta eller svar på relevante modargumenter.*"[37]

Vinder-spin

Er når en politisk aktør italesætter sig selv som en vinder, uanset om man er det eller ej. Navnlig hvis der forestår et politisk nederlag, kan vinder-spin forekomme, som fx da Venstre holdt fast i et flertal af borgerlige kommuner efter kommunalvalget 2005 som argument for en valgsejr, selvom Socialdemokratiet havde vundet flest borgmesterposter. Det kan dog også forekomme, hvis man skal promovere sin egen sag, her er det blot gældende, at man sætter sig selv i hovedrollen i den positive fortælling.[38]

Spejder-spin

Handler først og fremmest om at fremstille en penibel sag eller et upopulært politisk tiltag så tåleligt som muligt. Kock og Nielsen giver et tænkt eksempel på en amerikansk toppolitiker, som afsløres i at have en illegal indvandrer ansat. Afsløres han i det, vil han være tilbøjelig til at sige, at han ikke havde til hensigt at bryde loven, og i stedet fremhæve hans gode hjerte, ved at hjælpe den illegale ansatte.[39] I en mere rendyrket politisk kontekst, handler spejder-spin om at fremhæve det upopulære tiltag som noget, der sker i en højere sags tjeneste.

---

[36] https://www.regeringen.dk/2025/helhedsplan-for-et-staerkere-danmark/
[37] Høybye, Anne et al., 2007: side 37
[38] Høybye, Anne et al., 2007: side 37
[39] Høybye, Anne et al., 2007: side 38

Til sidst, er det relevant at fremhæve det tidligere nævnte begreb, **taktisk spin,** som i dette tilfælde nærmere bestemt, er en arrangering eller udnyttelse af "photo opportunities", som kan bruges til den handling Løkke foretager ved at gå på Facebook med sit budskab.[40]

Medieteknik: Facebook

Først og fremmest vil vi på det medietekniske plan, se på Jakob Linaas pointe om Facebook og offentlighedsbegrebet. Herunder Jürgen Habermas' ideer om ***den deliberative proces***, som går på borgerens pligt til at debattere udenfor egne interesser. Vi vil også se på "***diskursetik***", som foreskriver nogle regler for debat: "*Debatten skal være fri og åben for alle, og alle relevante synspunkter skal høres. Rammerne for at alle skal kunne debattere, skal også være til stede. Noget, Habermas alt i alt kalder borgerlig offentlighed*."[41]
Jakob Linaa gør efterfølgende rede for, hvordan dette fænomen kan føres over på medierne – i starten handlede det om borgernes mulighed for at sende læserbreve ind til aviserne, i håbet om at de var at finde i aviserne dagen efter. Med internettets indtræden, og muligheden for digital interaktion 24 timer i døgnet, blevet liberaliseret, rejses observationen, at offentligheden er gjort uafhængig af tid, men også af det fysiske rum, hvorfor der brydes med den oprindelige idé fra ***offentlighedsbegrebet*** om, at de offentlige aktører befinder sig i samme rum, når de debatterer.[42] Og her påpeger Linaa, at diskussionen let kan komme til at handle om, hvorvidt online debat kan måle sig med den nære, fysiske debat, hvilket i ringe grad vil vise sig at være tilfældet. Men dette gør sig gældende for al brug af massemedier (også noget så gammeldags som aviser), omend de nu er blevet mere brugervenlige.

Den ***interpersonelle kommunikation i netværk af brugere*** og den ***interaktive indholdsskabelse med et personligt formål*** er ligeledes Facebook-tekniske teorier, vi vurderer at kunne bruge til vores analyse af Lars Løkke Rasmussens eksponeringsstrategi for talen. Hvis vi antager, at Lars Løkke og hans politiske bagland har gjort sig overvejelser, der ligner ovenstående teori, kan vi argumentere for, at denne har været afgørende for Løkkes offentliggørelse på Facebook.

---

[40] Høybye, Anne et al., 2007: side 26-28
[41] Linaa, Jakob og Tække, Jesper, 2013: side 189-192
[42] Linaa, Jakob og Tække, Jesper, 2013: side 192

Metode

Først og fremmest, er det relevant at fastslå opgavens opbygning og argumentationen herfor. Idet vi grundlæggende stiller spørgsmålstegn ved den politiske debats kvalitet, har vi valgt at besvare dette i fire spor: En redegørelse, opklarende og historisk, af politisk spin, og politikernes mening om det. En redegørelse af mediernes, herunder sociale mediers påvirkninger og betydninger for den politiske debat. En retorisk analyse af to forskellige interviews om Smykkeloven fra ultimo 2015/primo 2016. Og til slut en kommunikativ analyse af statsminister, Lars Løkke Rasmussens præsentation af 2025-planen på Facebook, i august 2016. Disse fire afsnit går forud for en diskussion om, hvorvidt dette medvirker til en negativ påvirkning af den politiske debats kvalitet. Gruppens metode-materiale strækker sig fra, hvordan vi har indsamlet empiri, til hvordan vi har arbejdet analytisk med både journalistiske interviews, mediernes betydning for den politiske debat, politisk spin, såvel som kombinationen af de to (2025-plan, præsenteret på Facebook).

Gruppen har benyttet et *ikke-tilfældigt casevalg,*[43] dvs. på baggrund af vores teorier har vi valgt de cases, som vi finder relevante, til at besvare vores analyse, og dette er foregået efter egenhændige overvejelser. Tilsammen skal vores teori og analyse indgå i en bevarelse af vores problemformulering.
I projektet har gruppen prioriteret at lave et redegørende afsnit om begrebet spin og presserådgivning af flere årsager:
Først og fremmest har vi afklaret hvad spin er, og hvad spin i praksis kan gøre for og ved den politiske kommunikation. Herefter, er en redegørelse af spin, set i et historisk perspektiv, nyttig til forståelsen af, hvorfor den politiske kommunikation i dag kan have taget skade af at gennemgå en udvikling i, hvordan politikerne kommunikerer politik til borgerne – hvordan et politisk budskab ikke længere altid er hvad det giver sig ud for at være. Ligeledes, har researchen frembragt parts-udsagn om spin fra udvalgte politiske aktører, herunder også case-hovedperson, Mette Frederiksen, formand for Socialdemokratiet. Disse er relevante for undersøgelsen om den politiske debats kvalitet, idet aktørerne i citaterne selv bedømmer spin som en del af deres virkelighed, og hvad det gør på godt og ondt, for deres politiske arbejde.

[43] Hopmann og Skovsgaard, 2014: s. 44

Vi har også taget et valg om at redegøre for mediernes betydning for den politiske debat, herunder ved at kigge på etableringen af sociale medier, såvel som den tiltagende medialisering i samfundet, i det hele taget: Først og fremmest fandt vi det relevant at slå fast, hvad medier er og hvad de bruges til. Dernæst er begrebet medialisering blevet defineret, for at beskrive mediernes rolle i dansk politik. Dette er også sket i et mere historisk perspektiv, idet vi gør rede for mediernes historiske udvikling, fra partipressen 1800-tallet, til opinionsindustrien i 2010'erne. Dette leder slutteligt hen til, at den teknologiske udvikling har banet vejen for de sociale medier, og deres liberalisering af muligheden for at eksponere sig offentligt.

For at sammendrage de to redegørende afsnit i en analyse, har vi valgt at analysere førnævnte 2025-plan, præsenteret på Facebook-live af statsministeren.

Til at analysere vores udvalgte interviews, har vi brugt teorien fra Christians Kocks 'De lytter ikke', som skal bruges til, at undersøge kvaliteten af den politiske debat, samt de mangler som kan fremtræde i en politisk debat.

Efter at have analyseret vores cases, foretager vi en, i en vis udstrækning, komparativ analyse, for at sammenligne og analysere ligheder og forskelle ud fra den valgte teori, hvorfra vi kan udlede en samlet konklusion.

Ved hjælp af metoden *analyse af medieindhold i dybden*, nærmere bestemt Jonas Nygaard Bloms teori om den tekstnære analyse, har vi analyseret retoriske signaler i interviewene, for på den måde at kunne fortolke samspillet mellem empirien og teorien - dvs. hhv. empiri fra de transskriberede interviews og den relevante teori fra Christian Kock.

I afsnittet omkring den tekstnære analyse, gør Jonas N. Blom rede for en 6-punkts model over, hvordan man analyserer tekstnært:

1) *Fastsættelse af formål og forskningsspørgsmål* - Undersøgelse af kvaliteten af debat-interviews om vores case, "L-87", samt en kritisk tilgang til, hvorvidt de er retorisk vellykkede

2) *Udvælgelse og gennemlæsning af tekster* - Valg af hhv. Clement Kjærsgaards interview med formand for Socialdemokratiet, Mette Frederiksen i januar 2016 på DR2 'Vi ses hos Clement', og radiovært på Radio24syv, Huxi Bach, som i hans program, 'Det gode gamle Folketing' diskuterer samme case, umiddelbart efter selvsamme interview, med tidligere MF'ere, Ole Sohn, Niels Ahlman-Ohlsen og Bjørn Elmquist.

3) *Indhentning af kontekstuel information* - Der er gjort rede for L-87, også kendt som "Smykkeloven" som det, der går forud for de to interviews. Det også er gjort klart, hvilke

medieplatforme, interviewene foregår på, hvilke formål de platforme har, hvem afsender og modtager er og hvilken interviewgenre, de to interviews tilhører.

4) *Valg af tilgang* - Valget er faldet på Christian Kocks samlede kritik af den måde, politikere i dag svarer/debatterer i offentligheden, via medierne. Vi er bevidste om, at Christian Kocks teori fra bogen 'De lytter ikke' ikke beviseligt er nogle af de 12 analysemodeller, Jonas N. Blom har opstillet. Men vi mener stadig, at den analyse, vi har foretaget går ind under retorisk analyse, da vi i kraft af Kocks teori har fundet en værktøjskasse til at undersøge, hvordan politikerne bruger retoriske kneb til at fremføre en debat.

5) *Analyse og fortolkning* - Vi har fastslået, at analysen tager et retorisk udgangspunkt i empirien, hvilket rent metodisk udpeges af Blom som værende induktivt: "*Ved at starte direkte i teksten og løbende nedfælde sine analytiske observationer".*[44]

6) *Sikring af analysens pålidelighed og troværdighed* - Analysens pålidelighed sikres ved vores vedholdende fokus på argumentationen i tekstmaterialet, mens troværdigheden sikres ved en konsekvent løbende dokumentation fra empirien.

Derudover anvender vi en eklektisk tilgang, dvs. vi benytter flere teorier til at besvare vores respektive dele af opgaven.[45] Ved at bruge flere teorier, opnår vi samtidigt forskellige typer af viden, som skal skabe en sammenhæng i vores empiri. Derudover giver de forskellige teorier forståelser eller forklaringer på sammenhænge mellem forskellige fænomener. Fx inddrager vi teori om spin og medier, herunder sociale medier, for at se hvilken betydning de har for den politiske debat. Indenfor for den videnskabsteoretiske teori[46], har gruppen benyttet sig af den hermeneutiske tilgang, dvs. at på baggrund af en viden, som er opnået gennem en teori, forudsætter viden herfra en ny viden til videre læsning, som til sidst danner en helhedsforståelse, således at gruppen kan bruge denne forståelse til at skrive den færdige opgave. Gruppen har ydermere benyttet sig af en induktiv metodisk tilgang, dvs. vi begynder med empirien og deraf udleder en konklusion. De teorier og analyser, vi bruger som empiri, skal hjælpe gruppen med at finde helheden til at drage en konklusion, og dermed hjælpe os med at besvare opgaven. Dermed går vi fra noget konkret til en generel sammenhæng.

Gruppen har ligeledes fokus på begreberne Validitet og Reliabilitet – umiddelbart, er de to begreber udtryk for spørgsmålet om hvorvidt læseren kan stole hhv. på projektets troværdighed og

---

[44] Hopmann, David Nicolas & Skovsgaard, Morten, 2014: s. 175
[45] Sonne-Ragans, 2012: s. 33
[46] Pahuus, Mogens, 2011: s. 172-173

pålidelighed. Forskningslektor, Flemming Svith og Ph.d. Cand. public., Morten Skovsgaard, har forfattet et kapitel i bogen 'Forskningsmetoder i journalistik og kommunikation', og har denne beskrivelse af ***Validitet***:

"Validitet har sin oprindelse i det senmiddelalderlige ord for styrke, nemlig validitas. Kernen i validitet er ved første øjekast på grænsen til det banale: Validitet er knyttet til at drage stærke, troværdige og overbevisende konklusioner."[47]

… og ***Reliabilitet***:

"Det er vigtigt at understrege, at høj Reliabilitet i en måling ikke i sig selv er tilstrækkelig til at garantere, at målingen har høj validitet. Hvis badevægten viser 220 kg. fem gange i træk, og man ellers selv er nogenlunde slank af bygning, ville de fleste blive mistænksomme. Godt nok er målingen konsistent og viser det samme gang på gang, men de fleste ville nok sætte alvorligt spørgsmålstegn ved validiteten af den måling."[48]

Svith og Skovsgaard mener altså, at opgavens troværdighed (Validitet) forudsætter en konklusion i overensstemmelse med den indsamlede empiris indhold, mens pålideligheden (Reliabilitet) i den indsamlede empiri både skal være konsekvent og troværdig.

Analyse

For at få et større, og mere repræsentativt billede af vores analyse, skal en analyse af flere cases foretages. Vi har valgt at analysere et interview, foretaget af Clement Kjersgaard, af formand for Socialdemokratiet, Mette Frederiksen fra 'Vi Ses Hos Clement', samt en analyse af 'Huxi og det Gode Gamle Folketing' hvor tidligere folketingsmedlemmer diskuterer aktuelle emner, i dette tilfælde netop tidligere nævnte interview mellem Clement Kjærsgaard og Mette Frederiksen.
Ydermere en analyse af Lars Løkke Rasmussens 2025 udspil på Facebook Live, som en kommunikationsteknisk/spin analyse af selve talen, såvel som strategien bag.
Derudover skal en analyse af selve intervieweren, i dette tilfælde Clement Kjærsgård og Huxi Bach foretages, da intervieweren også skal udfylde visse krav, før analysen af kvaliteten kan foretages. Dette skal gøres ud fra Christian Kocks 'modtræk' fra bogen 'De Lytter Ikke'. Formålet med dette er at komme 'hele vejen rundt om bordet', da begge sider af bordet i et interview har til opgave at skabe kvaliteten.

[47] Hopmann og Skovsgaard, 2014: s. 62
[48] Hopmann og Skovsgaard, 2014: s. 68

Analyse af case Vi Ses Hos Clement

Denne debat blev vist 31/1 2016, og er lokaliseret 6. november 2016 på www.youtube.com. Der er yderligere to personer med i programmet, men vi har valgt kun at fokusere på de sidste 20 minutter med Mette Frederiksen. Analysen vil blive gennemgået minut for minut, hvor Christian Kocks tidligere nævnte teori vil blive gennemgået og brugt som en værktøjskasse interviewet igennem, på både gæst Mette Frederiksen og vært Clement Kjærsgaard. 'Vi Ses Hos Clement' er et late night-talkshow på DR2. Clement Kjærsgaard agerer vært, hvor han inviterer forskellige kendte mennesker i studiet. I dette tilfælde er, uderover formand for socialdemokratiet Mette Frederiksen, Elias Ehlers, som er komiker og Emma Holten, der er debattør. Umiddelbart ligner interviewet et klassisk talkshow, men idet Mette Frederiksen kommer i "den varme stol" skifter interviewet over til et kritisk interview, hvilket følgende analyse og delkonklusion vil forsøge at vise.

Det første interessante punkt finder sted allerede efter første minut. Clement stiller spørgsmålet: "*Hvor anderledes ville Danmarks asyl- og flygtningepolitik være i dag, hvis du var statsminister?"* [49], hvortil Mette Frederiksen svarer: "*Det er et godt spørgsmål, fordi jeg tror, at…"*[50]. Clement afbryder hende dog straks med: "*Nu er det generelt sådan, at mine spørgsmål er gode. Det ville jeg bare skyde ind. Undskyld, værsgo."*[51] Publikum bryder ud i latter. Det interessante er dog, og der vil komme flere eksempler herpå er, at Clement allerede her giver seeren en "talkshow" fornemmelse, grundet at der netop er et publikum til stede.
Mette Frederiksens svar til, om Danmarks asyl- og flygtningepolitik ville være anderledes med hende som statsminister lyder således: "*Altså, det vi ser i Europa lige nu, er jo, at land for land ændrer sin asylpolitik og sin udlændingepolitik, fordi vi alle sammen står i en historisk flygtningekrise. Så hvordan den præcis ville se anderledes ud, det tror jeg ikke, man kan give et svar på."*[52]. Dette kalder Christian Kock for niveauforskydning. I stedet for at svare på spørgsmålet, skyder Mette Frederiksen problemet opad, altså helt op til, at det er hele Europa der har et problem, og at Danmark i forlængelse af dette selvfølgelig også har problemer, som Danmark selvfølgelig er uden skyld i.

[49] Bilag 1, s. 1
[50] Bilag 1, s. 1
[51] Bilag 1, s. 1
[52] Bilag 1, s. 1 – 2

Dette fortsætter, da Clement spørger indtil de stramninger på flygtningeområdet, hendes parti har stemt for var det rigtige at gøre. Til dette svarer Mette Frederiksen: ”[...] *men vi mangler jo det politiske lederskab i Europa og i Verden, der gør, at vi får fat omkring nældens rod, nemlig får bekæmpet årsagerne til at mennesker overhovedet sendes på flugt.”*[53] Her forskyder Mette Frederiksen igen problemet. Igen er det altså Europa der har et kæmpe problem, som Danmark lider under, og hvor vi står forsvarsløse indtil ”nældens rod” er bekæmpet. Efter at have ”fralagt” sig ansvaret begynder hun dog at svare på det reelle spørgsmål. Men dette får hun reelt ikke lov til af Clement, der begynder at afbryde hende med ”*ja tak* og *all right”*[54]. Christian Kock giver et kvalificeret bud på hvordan man kan spotte politikeres udenomssnak ved at slå ørene ud og lytte. Mette Frederiksen starter ganske vidst med at snakke udenom, men idet hun begynder at svare på spørgsmålet, begynder Clement at gå videre til det næste ved at afbryde hende. Det er svært ikke at kritisere Clement for ikke at lytte efter, da det selvsagt er hans eget spørgsmål, Frederiksen forsøger at besvare. Dette gør sig også gældende i spørgsmålet efter, da Clement spørger: ”*Er det dit mål og Socialdemokraternes mål, at Danmark skal have en strammere asylpolitik end vores nabolande?”*[55] hvortil Mette Frederiksen svarer: ”*Nej, det er ikke et mål i sig selv.”* [56] Clement svarer igen ved at stille præcis det samme spørgsmål, og Mette Frederiksen begynder så at svare på hvad hendes fokus er. Til dette bliver hun afbrudt igen, og vælger så at sige: ”*Jeg skal lige have lov at svare, Clement.”*[57] hvilket strider imod Christian Kocks teori om at, journalisten skal slå ørene ud og lytte efter hvad der bliver sagt.[58] Christian Kock siger i sin bog ’De Lytter Ikke’, at man skal fastholde og tydeliggøre det stillede spørgsmål. [59] Det prøver Clement ganske givet også her, men det nytter ikke noget, når Mette Frederiksen ikke prøver at snige sig udenom spørgsmålet, idet hun faktisk prøver at svare, men bliver afbrudt gang på gang.

Clement spørger om Mette Frederiksen og Socialdemokratiet vil stramme flygtningepolitikken endnu engang hvis antallet af flygtninge stiger: ”*Hvis antallet stiger - og nu taler vi ikke om fem år ude i fremtiden eller en fuldstændig hypotetisk situation, hvis vi om tre eller fire måneder står pga. vejret og forårets komme med det samme asylansøger[…]”*[60] Dette spørgsmål har Mette

---

[53] Bilag 1, s. 1
[54] Bilag 1, s. 2
[55] Bilag 1, s. 2
[56] Bilag 1, s. 2
[57] Bilag 1, s. 2
[58] Kock, Christian, 2015: s. 113
[59] Kock, Christian, 2015: s. 114
[60] Bilag 1, s. 4

Frederiksen dog meget svært ved at svare på, og hun prøver på flere forskellige måder at komme udenom spørgsmålet, for til sidst at forkaste det helt. Først prøver hun med at sige at det kommer an på hvilken situation vi kommer i. Clement opstiller en hypotese som hedder, at vi (Danmark red.) står i en situation hvor der kommer flere flygtninge, spørgsmålet er så hvad hun vil gøre ved det. Efter Clement har spurgt igen, vel og mærke for tredje gang, vender hun sig til de to andre gæster, Emma Holten som er debattør og foredragsholder og komiker Elias Ehlers som er komiker, og humoristisk spørger om deres interviews ikke var anderledes. Publikum griner, og hun får et kort øjeblik vendt fokus fra hendes manglende svar. Clement bliver, som Christian Kock også beskriver at journalisten skal, ved med at fastholde sit spørgsmål, og Mette Frederiksen begynder nu at anfægte selve spørgsmålet: ”*Men måske er det her en del af problemet, at du gør det så forsimplet? Fordi der er vel ikke andre end dig her i studiet, der tror, at det her er simpelt. Alle andre her[…]”*[61] Altså, hun anfægter at dette spørgsmål er meget svært at svare på, og samtidig, med ordene *”der er vel ikke andre end dig her i studiet, der tror, at der her er simpelt”*, opstiller det Christian Kock kalder en stråmand, som er et selvlavet, falsk billede af hvad ens modstander mener.[62] Hendes endelige svar lyder dog således, da Clement spørger igen: ”*Jeg siger, for nærværende, i den situation vi står i nu, der har vi lavet en række opstramninger i dansk asylpolitik, dem bakker vi op om fra Socialdemokratiets side. Jeg mener fokus nu skal være på det lange seje træk, som vedrører bistand og en indsats i nærområderne, og det er svaret på dit spørgsmål.”*[63] Hun sniger sig uden om kernen af det stillede spørgsmål, ved igen at, smide problemerne hen på nærområderne i stedet for at svare på det reelle spørgsmål, da hun ikke forholder sig til det hypotetiske spørgsmål Clement stiller hende, men snakker om hvad Socialdemokratiet har gjort, og ikke hvad de vil gøre.

Clement Kjærsgaard stiller spørgsmålet om Socialdemokratiets stramninger omkring familiesammenførelse, der går ud på at hver femte ikke kan få sin familie til Danmark, er socialdemokratisk.[64] Mette Frederiksen prøver at svare udenom, ved blandt andet at bruge det Christian Kock beskriver som ”*velkendte sandheder omkring en sag”*[65], som handler om at man disker op med velkendte sandheder, men uden at berøre det egentlige kritikpunkt ved at sige at det bliver også gjort i andre lande, men det interessante ved dette spørgsmål er den diskussion der

[61] Bilag 1, s. 4
[62] Kock, Christian, 2015: s. 109
[63] Bilag 1, s. 5
[64] Bilag 1, s. 5
[65] Kock, Christian, 2015: s. 111

kommer efterfølgende. For efter lang tids mundhuggeri, vælger Clement Kjærsgaard at gå videre, men det får han ikke lov til, og her følger en lang række af skænderier om hvorvidt hun skal have lov til at svare eller ej, hvilket resulterer i at man som publikum ikke rigtig får et svar på det stillede spørgsmål. Det er klart at Mette Frederiksen prøver at komme udenom spørgsmålet, ved at svare en smule vagt, og Clement påpeger både hvordan der snakkes udenom, og fastholder det stillede spørgsmål, som Christian Kock nævner journalisten skal, men han lytter ikke efter hvad hun svarer, fordi han afbryder hende inden hun får talt færdig. Som Mette Frederiksen til sidst siger: ”*Jeg svarer på, hvorfor vi gør, som vi gør. Og det, jeg går ud fra, at når du inviterer mig i studiet, så er det ikke en konkurrence på, hvem, der kan knække hvem, men fordi du har en oprigtig interesse i at finde ud af, hvad er det, der foregår.”*[66] Christian Kock nævner: ”*Journalisten bør se sig som borgernes repræsentant[…]”*[67] Set ud fra Christian Kock, bruger Clement mange af de ting fra ’værktøjskassen’ som Kock giver. Han fastholder sine spørgsmål, han påpeger hvordan der snakkes udenom, og han sammenfatter i hvor høj grad der kom ordentlige svar ud, men idet det bliver en kamp mellem de to, og ikke et spørgsmål om politik, går det ud over den endelige kvalitet for publikum. Clement siger selv, som svar til Mette Frederiksens kommentar: ”*Ved du, hvorfor jeg inviterer dig i studiet Mette Frederiksen? For at stille nogle spørgsmål og få svar…”*[68] Altså det Christian Kock kalder for at sammenfatte i hvor høj grad der kom ordentlige svar.[69]

Det næste spørgsmål Clement stiller Mette Frederiksen, handler om en udtalelse fra hendes partifælle Henrik Sass Larsen. Clement citerer Henrik Sass Larsen: ”*Det, som Henrik Sass Larsen siger i interviewet, og du har senere tilsluttet dig hans analyse, det er at sige, det skal være sådan i fremtiden, at de flygtninge, der ville være kommet direkte herop, skal tage til asylcentre i nærområderne. Hvis ikke de gør det, siger han i interviewet, hvis de alligevel ’kommer spontant herop, så skal de pænt følges derhen igen’. Hvad er det for nogle lejre, som de flygtninge skal opsamles i?”*[70] Udover ikke at svare direkte på spørgsmålet, vælger hun, som tidligere, at skyde problemet opad. Hun svarer: ”*Samtidig kan vi jo iagttage, at det internationale flygtningesystem de facto er brudt sammen.”*[71] Og: ”*Så kunne det jo være, at Europa og den vestlige verden skulle sørge*

[66] Bilag 1, s. 7
[67] Kock, Christian, 2015: s. 113
[68] Bilag 1, s. 7
[69] Kock, Christian, 2015: s. 114
[70] Bilag 1, s. 11
[71] Bilag 1, s. 12

for, at lejrene i nærområderne bliver så gode, at mennesker faktisk ikke behøver at flygte[…]"[72]
Altså flytter hun fokus hen på at det er nogle andre der har fejlet, det Christian Kock kalder en aktørforskydning, og bruger dette som grundlag for den meget diskuterede flygtningedebat. Dette er et kneb til at snige sig udenom spørgsmålet, og derved fjerne fokus fra sig selv og hendes parti, da hun tydeligvis ikke vil, eller kan svare på spørgsmålet. Clement vælger nu at spørger hvornår de her lejre så er klar til at sende flygtninge derhen.
Mette Frederiksen begynder her at snakke om hvad der er blevet gjort, i stedet for at snakke om hvad hun vil gøre. Hun svarer: *"[…]Der er jo indledt et, synes jeg, klogt samarbejde mellem Tyrkiet og EU[…]"*[73] Det kalder Christian Kock en tidsforskydning.
Clement spørger igen Mette Frederiksen om det samme spørgsmål, og hun svarer dertil: "*Det er de jo først den dag, hvor der udvises det nødvendige politiske lederskab."*[74] Altså endnu en forskydning. Da Clement spørger om Socialdemokratiet udviser det nødvendige politiske lederskab, svarer hun i endnu en forskydning, nemlig en niveauforskydning: "*Nej, det gør verden ikke i dag, fordi hvis verden gjorde det, så ville vi jo ikke skære ned på vores udviklingsbistand[…]"*[75] Set ud fra Christian Kock, bruger hun mange kneb til at komme udenom spørgsmålet. Først to tidsforskydninger, og til sidst en niveauforskydning. Niveauforskydningen som hun bruger til sidst lægger hun dermed også ansvaret over på resten af verdens politikerer, og fjerne dermed fokus fra sig selv og hendes eget parti, og hun bruger det manglende politiske lederskab i resten af verden, som undskyldning for sin egen nedskæring på udviklingsbistanden.

Delkonklusion

På baggrund af Christian Kocks teori som analyseværktøj kan vi konkludere at, Mette Frederiksen bruger adskillelige kneb for at smyge sig udenom Clement Kjærsgaards spørgsmål. Hvad enten det handler om forskellige forskydninger af et spørgsmål, eller om hun går til angreb på selve spørgsmålet, for slet ikke at svare, går dette ifølge Christian Kock udover den politiske debat, og vigtigst af alt demokratiet. Fordi hvis de mennesker som skal styre landet ikke er troværdige går det ud over borgerne.[76] Modsat skal Clement Kjærsgaard som vært yderligere analyseres ud fra

[72] Bilag 1, s. 12
[73] Bilag 1, s. 12
[74] Bilag 1, s. 13
[75] Bilag 1, s. 13
[76] Kock, Christian, 2015: s. 14

Christian Kock, da hans bog 'De Lytter Ikke' både skal ses som en vejledning til almindelige borgere, samt et redskab til journalister. Clement Kjærsgaard gør langt henad vejen det rigtige i forhold til hvad Kock siger. Han siger at journalisten skal fastholde og tydeliggøre det stillede spørgsmål, og til sidst sammenfatte i hvor høj grad der kom ordentlige svar, som Clement rigtig nok gør. Christian Kock siger dog, at en journalist først og fremmest skal slå ørene ud og lytte, og her kan Clement til tider 'dumpe', idet han ofte ikke lader Mette Frederiksen svare færdig, hvilket gør at det bliver svært at vide om hun havde tænkt sig at svare på spørgsmålet eller ej. Både Clement Kjærsgaard og Mette Frederiksen udnytter begge selve denne talkshowplatform interviewet foregår i, hvor der netop er et publikum til stede til at få publikum "over på deres side". Mette Frederiksen appellerer fx til publikum med "*Det er godt publikum er med",*[77] i hendes kamp mod Clement Kjærsgaard om at 'vinde' dette interview.

Analyse af case Huxi og Det Gode Gamle Folketing

Analyse af Huxi Bach og Det Gode Gamle Folketing, med gæster Niels Ahlaman-Ohlsen, tidligere medlem af Folketinget fra Det Konservative Folkepart. Ole Sohn, tidligere medlem for Folketinget for S og SF og Bjørn Elmquist fra Radikale Venstre. Debatten er lokaliseret som podcast på Radio 24/7's hjemmeside www.radio24syv.dk, og er lokaliseret d. 8. december 2016, selve debatten er fra d. 2/2 2016. Formålet med denne debat er, at tidligere folketingsmedlemmer diskuterer aktuelle emner fra Folketinget. Platformen er i det her tilfælde en podcast, hvilket resulterer i at man ikke har et visuelt billede af personerne, men kun har det rent sproglige at gå efter. Debatten forholder sig frit, og gæsterne har fri mulighed for at kommentere deres egne holdninger.
Det første emne de tager op til debat, er L87 lovforslaget, bedre kendt som smykkeloven, som handler om beslaglæggelse af værdier fra flygtninge ved grænsen. Den var netop blevet vedtaget d. 26/1 efter at lovforslaget var blevet fremsat d. 10/12 2015. [78]Huxi Bach åbner debatten med at citere: "*Vi tager på det kraftigste afstand fra socialdemokratis samarbejde med venstreregering DF og de ørige borgerlige partier om flygtningepolitikken. Især familiesammenføringer, beslaglæggelse af værdier og flygtningelandsbyer vækker harme, derfor vil vi opfordre partiets politiske ledelse til straks at komme tilbage til de oprindelige værdiger, markere større afstand til*

[77] Bilag 1 s. 3
[78] Web 1

de blå partier og i stedet føre socialdemokratisk politik. Ole Sohn, må jeg ikke spørge dig. Er det noget der, der giver genklang i de socialdemokratiske gruppe gruppeværelse det her?"[79]

Ole Sohn svarer at man i stedet bare skulle indføre den bistandslov der alligevel gælder for resten af Danmark, hvor de der kan forsørge sig selv skal det, og de der ikke kan, kan få den nødvendige hjælp. Han mener at det her var et rent retorisk signal om at, hvis i kommer her, kan i risikere at få taget det der betyder allermest for jer, nemlig smykker fra jeres kæreste. Han siger at denne her lov er fuldstændig overflødig, fordi vi i forvejen har bistandsloven. *"... der er samme regler for folk som kommer som der er her."s.6*
Bjørn Elmquist mener at socialdemokratiet burde tilsidesætte gruppedisciplinen og stille sig imod partiet mht. dette lovforslag.
Niels Ahlman-Ohlsen siger, at det hele handler om at fremtidssikre, fordi når man så har sikret sig magten, så skal man ikke tage skraldet igen, fordi det har man allerede gjort. "*Det her går ud på, at nu skal vi fremtidssikre, sådan så når vi kommer til magten, vi socialdemokrater i gåseøjne. Så står vi der, så skal vi ikke have den ballade, for den har vi allerede taget én gang."s.7*
Som Christian Kock skriver, skal journalisten, eller værten, se sig som borgenes repræsentant og sørge for at vi som borgere får det meste ud af den her politiske debat. Huxi Bach sørger for at alle tre gæster kommer til orde. De får alle fremlagt deres synspunkter, alt imens Huxi Bach, som Christian Kock også skriver, slår ørene ud og lytter.

Huxi Bach flytter herefter samtalen hen på debatten mellem Clement Kjærsgaard og Mette Frederiksen. Han spørger Ole Sohn, som ligesom Mette Frederiksen, også er socialdemokrat, om samme spørgsmål, nemlig: *"Hvor anderledes vil Danmarks asyl og flygtningepolitik være, hvis i, socialdemokraterne havde magten"*[80] Han svarer at: *"[...] men som også, jeg tror også det var det Bjørn som nævnte det tidligere, have det internationale og globale perspektiv, hvor man kan sige forudsætning på sigt kan løse flygtningeudfordringerne, det er at man løser de konflikter som er egnede steder for flygtninge"*[81] Ifølge Christian Kock laver han her en niveauforskydning, og lægger problemet over på det globale, i stedet for hvad der skal gøres i Danmark.

[79] Bilag 2, s. 2
[80] Bilag, 2, s. 9
[81] Bilag, 2, s. 9

Bjørn Elmquist bliver stillet det samme spørgsmål, og svarer: ”*Det korte svar set med mine øjne på det spørgsmål der bliver stillet det, det første ikke. Det ville være, jeg tror ikke at en socialdemokratisk flygtningepolitik, hvis de havde magten, vil være anderledes, hvis den burde være det. det er nok de fleste vælger, i hvert fald socialdemokratisk vælger ønsker. Men[…]”*[82] Af alle de værktøjer Christian Kock kommer med, hvad enten det er forskellige forskydninger, eller andre udenomssvar, kan disse ikke bruges på dette svar, da Bjørn Elmquist svarer direkte på spørgsmålet.

Det næste Spørgsmål Huxi Bach stiller handler om asylstramninger: [83] ”*Skal Asyl reglerne strammes, hvis antallet af flygtninge stiger til foråret. Kan man svare ja eller nej til det?”*[84] Ole Sohn svarer: ”*Det klart hvis det kommer 100.000 flygtninge, så vil situationen være en anden. Det kan man ikke svare ja eller nej til. Efter min opfattelse.”*[85] Bjørn Elmquist svarer: ”*Det er et meningsløst spørgsmål, fordi hvis de stiger med hvad? 10 % eller en kvart %. Så det er et dårligt formuleret spørgsmål.”*[86]
Niels Ahlman-Ohlsen kritisere flygtningedebatten som han mener har en dominerende rolle i den politiske debat. Han mener at der er mange andre aktuelle emner der bliver druknet i flygtninge, og han begynder at snakke om Europol, klimaet og eksport.

Det sidste spørgsmål Huxi Bach tager op handler om Henrik Sass Larsen, som er Mette Frederiksens partifælle. *”Et sidste spørgsmål omkring det her. Henrik Sass Larsen udtalte, 17. januar i Jyllands-Posten, at danskernes velstand og velfærd er vigtigere end flygtninge. Ole Sohn er det noget Mette Frederiksen skal stå mål for?”*[87]
Ole Sohn siger, at der er klart, at hvis velfærdssamfundet går i stå, så kan Danmark ikke tage flere flygtninge ind, hvorimod Bjørn Elmquist mener, at Danmark skal fokusere mere på EU solidariteten, og den samlede velfærd. Niels Ahlman-Ohlsen mener at Henrik Sass Larsen er den mest magtfulde politiker i dansk politik, og Mette Frederiksen dermed at nødt til at forholde sig til det Henrik Sass Larsen siger, fordi han netop er så magtfuld. I forlængelse af dette siger Ole Sohn,

[82] Bilag, 2 s. 11
[83] Bilag 2, s. 11
[84] Bilag,2, s. 12
[85] Bilag 2, s. 12
[86] Bilag 2, s. 12
[87] Bilag 2, s. 15

at hvis man skal vinde et valg, så skal man flytte "midter-stemmerne", og det er det Henrik Sass Larsen gør et forsøg på, med denne udtalelse og derfor skal Mette Frederiksen forholde sig til det.

Delkonklusion

Set ud fra denne analyse kan vi konkludere, at Christian Kocks teori som et redskab i søgen efter den gode politiske debat, ikke kan bruges så meget som i tidligere analyse mellem Mette Frederiksen og Clement Kjærsgaard. Det er klart at denne debat, i modsætning til Clement Kjærsgaard og Mette Frederiksen, er anderledes idet der i denne debat ikke er nogle aktive folketingsmedlemmer, men derimod gamle folketingsmedlemmer, som ikke har noget de skal forsvare, eller skal stå på mål for. Det analysen vil fokusere på, er dog stadig selve det output man får som lytter af det politiske budskab, altså selve kvaliteten af den politiske debat. Som Ole Sohn selv siger: *"Det her, man kan kloge sig meget mere her, end man kan i folketinget."*[88] I takt med at gæsterne ikke har noget de skal forsvare, kan de tale frit for hjertet hvilket resulterer i, at der ikke kommer de udenomssvar som Christian Kock præsenterer i sin teori. Huxi Bach som vært slår ørene ud og lytter, som Kock også foreskriver journalisten/værten skal. I Hovedparten af debatten er det kun de tidligere folketingsmedlemmer der taler, hvilket er med til at hæve kvaliteten, da det er dem der er eksperter. Samtidig er de med til at oplyse hvordan det politiske system foregår i Danmark mht. om Mette Frederiksen skal forholde sig til Henrik Sass Larsens udtalelser eller ej, og det skal hun, hvis hun vil vinde valget fordi det er nødvendigt at flytte stemmer. Kritisk kan man sige at debatten nogle gange bliver lidt flyvsk, fordi Huxi Bach netop lader dem tale frit uden at interagere, fx med Huxi Bachs spørgsmål om hvorvidt Danmarks flygtninge- og asylpolitik skal ændres hvis socialdemokraterne havde magten. Niels Ahlman-Ohlsen ender spørgsmålet med at snakke om de ting danske politikere ikke fokusere på, hvilket reelt set ikke er svar på spørgsmålet, her skal Huxi Bach som vært, fastholde det stillede spørgsmål, men set rent politisk, er det stadig interessant for danske vælgere, der skal orientere sig i dansk politik. I takt med at gæsterne ikke har noget at skulle forsvare, kan de forklare hvordan det burde være, og hvad man burde have gjort. Fx når Bjørn Elmquist nævner at socialdemokratisk politik burde være anderledes hvis de havde magten mht. flygtninge- og asylpolitik. Udtalelser som denne kan ses som en vejledning til danske vælgere om hvem de måske skal vælge fra, som ligeledes er formålet med Christian Kocks bog 'De Lytter Ikke' *"Vi har også et budskab til danske politikere: Bogen her beskriver de tricks I bruger til*

[88] Bilag 2, s. 4

at snakke uden om svære spørgsmål. Drop dem. Dels snyder I de danske vælgere for de svar de har brug for. Dels snyder i jer selv."[89]

Analyse af 2025-planen

"*Godaften. I morgen fremlægger jeg regeringens bud på en helhedsplan for et stærkere Danmark. En helhedsplan som udvikler Danmark i det kommende årti. En helhedsplan som gør vores land stærkere, rigere og tryggere. Så Danmark også i fremtiden er et af verdens dejligste lande. Og så vi kan give det videre til vores børn i en bedre stand, end vi selv overtog det*."[90]
Sådan indledte statsminister, Lars Løkke Rasmussen (V) sin tale, da han i d. 29 august 2016, tonede frem på danskernes newsfeeds. Denne gang var anderledes. Hans visioner for reformer, omfordelinger og omprioriteringer, var kommet på Facebook Live.
Ingen TV, ingen radio, ingen aviser. Kun en direkte transmission til Facebooks livefunktion, som tillader alle at 'broadcaste' til alle, som ellers gad se med. D.6 april 2016 offentliggjorde Mark Zuckerberg Facebooks nye live-funktion[91], og fire en halv måned senere dannede den platform for sensommerens mest debatterede politiske emne.
Vi har imidlertid undret os over, hvad bevægegrundene har været, og om denne manøvre har været et udtryk for vellykket kommunikation og spin.
Før vi kigger på talen i et spin-perspektiv, er det nærliggende at undersøge bevægegrundene for at offentliggøre på Facebook-Live, og her vil vi gerne lægge ud med at gå historisk til værks, for at kunne beskrive hvad Facebook er som debatforum. Jürgen Habermas skriver om, hvordan offentlighedsbegrebet indebærer den deliberative proces, som foreskriver en borgerforudsætning for at debattere offentligt. Den diskursive etik udgjorde debattens tilblivelse[92], idet den fremsagde, hvordan debatten skulle fremstå, og hvilke borgere, der skulle have mulighed for at deltage i debatten. Dette fik tilbage i 1700-tallet lov til at foregå i praksis, i såkaldte kaffehuse, hvor enhver kunne mødes og debattere. Hvis vi sætter offentlighedsbegrebet i et samtidigt medieperspektiv, kan man sammenligne Facebook med datidens kaffehuse, hvor den deliberative proces også foregår. Dvs. folk kan debattere om hvad de vil, med hvem de vil og hvorfor de vil. Som beskrevet i teoriafsnittet, er der foregået en liberalisering af offentlighedsbegrebet, i takt med teknologiske

[89] Kock, Christian, 2015: s. 14
[90] Bilag 3, side 1
[91] https://www.facebook.com/zuck/posts/10102764095821611
[92] Linaa, Jakob og Tække, Jesper, 2013: side 191

landevindinger, hvilket har resulteret i ubegrænsede muligheder for den enkelte debattør – hverken sprog, landegrænser, tid eller andre omstændigheder begrænser debatmulighederne for den enkelte. Og det gør sig også gældende for Facebook, da Facebook, også ift. Lars Løkke Rasmussens tale d.29 august, er en offentlighedsportal, for at kunne debattere. Rent teknisk, er Facebook en effektiv formidler, som kan forbinde afsenders budskab til mange modtagere, uafhængigt af tid og rum. Men ift. offentlighedsbegrebet, betaler brugerne (dvs. modtagerene af et givent budskab) en pris ved brugen af Facebook: *"Det traditionelle offentlighedsbegreb er implicit eller eksplicit baseret på forestillingen om, at offentlighedens aktører skal være til stede i samme fysiske rum. Forestillingen om ansigt til ansigt-kommunikation er en stærk underliggende præmis."*[93]
Ovenstående citat er en af Habermas' forudsætninger for et vellykket rum for offentlig debat. Skal det føres over på et nutidige rum for debat, Facebook, er forudsætningen ganske givet ikke optimal, da debatten er virtuel, rummet for debat er virtuelt, ordene er virtuelle. Dvs. at den enkelte Facebook-bruger ikke kan se sine meddebattører, og ikke høre dem, fordi de ikke befinder sig på samme sted- ansigt til ansigt-debatten går tabt.
Et andet kriterie for, at bedømme Løkkes beslutning om at publicere sin tale på Facebook, er den interpersonelle kommunikation – nærmere beskrevet en kommunikationsform, som er let tilgængelig. Den foreskriver, at (i dette tilfælde Facebook) brugernes forbindelse med- og orientering mod hinanden sker via en personlig kommunikation[94]. Med en bevidsthed om dette, kan Lars Løkke Rasmussen have udnyttet det således, at han selv bliver til en bruger, som andre brugere orienterer sig mod, for på den måde at udnytte det samspilspotentiale, Facebook rummer – han opnår brugernes umiddelbare reaktioner (i form af både views, likes og kommentarer), hvilket giver ham et godt udgangspunkt for at eksponere sit budskab.
Med den interpersonelle kommunikation, følger også den interaktive indholdsskabelse med et personligt formål[95], som vi tolker som værende den aktivitet, der opstår i forbindelse med opslag på Facebook – det være sig kommentarer, likes, delinger osv. Alt sammen handlinger, som indirekte hjælper eksponeringen af afsenders budskab ud over venne- følger- og 'liker' kredsen. Jo mere aktivitet, desto mere eksponering. Når Lars Løkke Rasmussen vælger Facebook Live som medieplatform, får han, i modsætning til på de traditionelle medier, prompte reaktioner og potentiel eksponering. Der er desuden også en interpersonel kommunikationshandling i Lars Løkkes tale på

[93] Linaa, Jakob og Tække, Jesper, 2013: side 192
[94] Linaa, Jakob og Tække, Jesper, 2013: side 96
[95] Linaa, Jakob og Tække, Jesper, 2013: side 96

Facebook, i kraft af det samspil, der opstår mellem ham som afsender og hans potentielt 197.852 følgere (aflæst søndag d.18 december, kl. 20:45), plus/minus dem, som har set med og reageret, uden at være følgere. Dette gav ham og Venstre muligheden for at nå målrettet ud til en målgruppe, som ikke har behøvet at tænde for Tv'et eller radioen, købe en avis, eller blot gå ind på en netavis' hjemmeside. Hvis alligevel havde opmærksomheden rettet mod deres newsfeed, var Lars Løkke og den nye helhedsplan, lige for næsen af brugerne.

Ud over de medietekniske observationer, vi hidtil har gjort, er analysen også spin-orienteret, både ift. retorikken, men også til taktikken bag talens og planens offentliggørelse. Netop taktisk spin er en teori, som giver anledning til en observation. En af de velkendte taktiske spin-handlinger er udnyttelsen af "photo opportunities"[96]. Dette foregår i praksis, når man i afsender-øjemed, udnytter mediernes opmærksomhed til fulde, på den måde man ønsker at politikeren skal fremstå – et kendt eksempel på det, er når ledende skikkelser i en regering træder ud af lokalet efter finanslovsforhandlingerne. Hver politiker kunne vælge blot at rejse sig og gå efter afsluttet møde, men det er alment kendt, at forligsparterne går samlet ud, for at posere i stærkest mulige opstilling for pressen.
Man kan på mange måder sige, at Lars Løkke Rasmussens offentliggørelse af 2025-planen på Facebook-live er udnyttelse af en Photo-opportunity: Den er et udtryk for, at statsministeren følger med tiden og den teknologiske udvikling – han fremstår som en politisk pioner i Danmark, ved at sætte sin lid til et på det tidspunkt fire og en halv måned gammelt koncept. Den er et udtryk for, at statsministeren er ligesom alle os andre – han er også en aktiv Facebook-bruger, og viser danskerne tillid ved at gå ud fra, at de vil se hans tale på deres foretrukne sociale medie, før de ser det andre steder. Den er et udtryk for, at statsministeren trygt kan fremføre sit budskab, fri for kritiske spørgsmål, som kan fordreje hans budskab eller på anden måde påvirke hans optræden negativt. Videoen er et udtryk for en liberal grundholdning til medier, nemlig at de gerne skulle kunne køre som selvstændige forretninger, og på den måde viser Løkke de danske, statsstøttede medier, at politikerne godt kan eksponere sig selv uden dem. Videoens offentliggørelse på Facebook ville formentlig (hvilket viste sig at være rigtigt) give 2025-planen masser af mediedækning alligevel. Hvis man skal lede efter spin-tekniske forudsætninger for at analysere Lars Løkke Rasmussens tale på Facebook-Live, er ***Funktionstype I, Afsenderspin*** relevant – herunder også ***Vinder-spin*** og ***Spejder-Spin***.

[96] Høybye, Anne et al., 2007: side 26-28

Det beskrives, at indenfor Afsender-spin ikke er problematisk at være bevidst om sin afsender-strategi, men at: ”*det uredelige opstår, når selvpromoveringen træder i stedet for anerkendelse af ubekvemme fakta eller svar på relevante modargumenter”*[97]

Dette kan siges at gøre sig gældende for Løkkes Facebook-live offentliggørelse, da hans selvpromovering, om end det også er budskabet der promoveres, træder i stedet for anerkendelse af ubekvemme fakta (som fx de mennesker, besparelserne går ud over) og svar på relevante modargumenter (da der selvsagt ikke er nogen til at modargumentere ham, udover på et kommentarspor, som han ikke behøver tage stilling til i øjeblikket).

I talen finder man også spor af det såkaldte Vinder-spin, som går ud på at fremstille sig selv som en, nå ja, vinder, men nok så væsentlig også som hovedaktøren i den givne sag[98].

Første eksempel på Vinder-spin ser vi allerede på første linje i talen:

”*Godaften. I morgen fremlægger **jeg** regeringens bud på en Helhedsplan for et stærkere Danmark.”*[99]

Løkke profilerer sig selv over hans samlede parti, som formentlig har arbejdet lige så hårdt som ham selv, for at få planen klar til offentliggørelse. Næste eksempel ser vi på første sides sidste linje: *”Da **mit** parti sidst var i regeringen, kom der omkring 5000 asylansøgere til om året. Det steg voldsomt i 13, 14 og i 15. År for år. Alene sidste år kom der over 21000 her til. Det var alt for mange. Derfor greb vi ind.”*[100]

Lars Løkke Rasmussen taler altså ikke om Venstre, eller omtaler ikke sig selv og hans partifæller, men derimod sig selv som ejer af partiet. Han gør ganske vidst opmærksom på at ”vi” greb ind. Men han plæderer alligevel for, at det var *hans* parti, som tog handling af konsekvensen af de 21.000 mennesker, som kom til Danmark.

Indenfor Spejder-spin beskrives det, hvordan hovedpersonen sættes i en hjælperrolle i situationer, hvor man i forvejen kan fremstå uærlig, og dermed skurkagtig. Der gives et eksempel på, hvordan Bertel Haarder (V), i funktion af både integrationsminister og af undervisningsminister, har legitimeret nedskæringer med kærlighed til det område, som har oplevet besparelser med Haarder

[97] Høybye, Anne et al., 2007: side 37
[98] Høybye, Anne et al., 2007: side 37
[99] Bilag 3, s.1
[100] Bilag 3, s.1

som siddende minister - fx folkeskolen, som tvinges til at planlægge undervisningen bedre og mere målrettet, eller flygtninge, som lige så godt kunne arbejde som at være på overførselsindkomst[101]. En sammenligning er her oplagt, først og fremmest fordi Bertel Haarder og Lars Løkke deler politisk ophav, og står i begge tilfælde overfor at skulle legitimere besparelser, om end Helhedsplanen har til formål at spare mere end det ene sted ad gangen, sådan Haarder som siddende minister, har haft ansvar for.

Lars Løkkes skurkerolle findes i det, at besparelser aldrig er populære. Og da gennemførslen af Helhedsplanen vil gå ud over både studerende på SU og alle på arbejdsmarkedet, som skal arbejde 6 måneder længere end tidligere, før de kan gå på pension, som det fremgår af planen, som også er offentliggjort på regeringen.dk[102].

Disse besparelser er først og fremmest fremstillet eufemistisk – dvs. der fx er ikke tale om en nedskæring af SU'en, men en "omlægning af uddannelsesstøtten". Der gøres meget ud af, at danskerne skal på "lidt senere pension – for at sikre fremtidens velfærd", og ikke at man vil holde folk 6 måneder længere på arbejdsmarkedet. Altså, at danskerne betaler med en lille indsats, for at gøre samfundet en stor tjeneste.

Dertil kommer, at italesættelsen af hjælper-rollen langt overstiger den skurkerolle, Løkke sætter sig i, ved at præsentere danskerne for besparelser. Støtter man hans plan, hjælper man Danmark, så det "*også i fremtiden er et af verdens dejligste lande."*[103]. Altså en plan, som kan tolkes som noget, Løkke gør i ren og skær kærlighed til Danmark. Lars Løkke Rasmussen bygger hans gode intentioner for Danmark op med tal, som hans økonomer har regnet sig frem til: "*Vores helhedsplan giver mulighed for at løfte velfærden med 22 mia. kr. ekstra. 22 mia. kr. ekstra, det svarer til halvdelen af, hvad vi bruger på folkeskolen, eller mere end det dobbelte af, hvad vi bruger på politiet. Og det er langt mere end hvad jeg gik til valg på."*[104]

Delkonklusion

Lars Løkke Rasmussens 2025-plan er mere præsentationen på Facebook-live. Den blev også offentliggjort på regeringens hjemmeside, men dette har vi ikke samme interesse for, da det til at

[101] Høybye, Anne et al., 2007: side 38
[102] https://www.regeringen.dk/2025/helhedsplan-for-et-staerkere-danmark/
[103] Bilag 3, s.1
[104] Bilag 3, s.3

starte med, var selve Facebook-live præsentationen, som fangede vores opmærksomhed – så derfor har det også i dette tilfælde været vores primære analysemål.
Ud fra den teori, vi har fundet relevant til undersøgelse af præsentationsstrategien, kan vi først og fremmest slå fast, at kommunikations- og spin-arbejdet er vellykket. Kommunikationsteknisk, kan vi konkludere, at Venstre har udnyttet de sociale mediers evner til at formidle et budskab.
Derudover kan vi konkludere, at Facebooks videreudvikling af det Habermas' mere traditionelle offentlighedsbegreb, har påvirket den nutidige kommunikationsform, i det man i de mere traditionelle massemedier ikke har samme muligheder for at interagere – i alle tilfælde ikke uden de sociale mediers hjælp.
Ud fra Christian Kocks og Mie Femø Nielsens teori om Afsender-spin, kan vi se, at det på flere punkter gør sig gældende, at det har været benyttet. Lars Løkke Rasmussen udviser flere retoriske eksempler på afsender, ligesom der kan argumenteres for, at strategien bag talen, i sig selv er et udtryk for afsenderspin. Ikke mindst i form af udnyttelsen af 'photo opportunity', som netop er den strategiske overvejelse af fremførelsen politik.

Diskussion

Kritisk refleksion af interviews

Set ud fra vores analyser af henholdsvis Huxi Bach og det Gode Gamle Folketing samt Vi Ses Hos Clement, med Mette Frederiksen, står gruppen tilbage med to forskellige resultater set ud fra et kvalitetsperspektiv. Vi Ses Hos Clement bliver et langt skænderi, hvor Mette Frederiksen konstant prøver at snige sig udenom Clement Kjærsgaards spørgsmål, hvorimod Clement Kjærsgaard forsøger at "vinde" interviewet. På den anden side har vi Huxi Bach og det Gode Gamle Folketing, hvor man som lytter bliver oplyst om det givne emne. De tre tidligere folketingsmedlemmer, som i kraft af deres tidligere positioner, kan agere eksperter, og i dette interview bliver alt det, politikere burde sige, men ikke kan sige, sagt. Dette er nyttigt for vælgerne, idet det skal fremstå som et forsøg på at oplyse om en given politik.
Det tankevækkende ved dette er, at det er tidligere folketingsmedlemmer, der giver vælgerne denne kvalitet, og ikke formanden for et af Danmarks største partier og en mulig fremtidig socialdemokratisk statsminister for Danmark, nemlig Mette Frederiksen. Er det ikke et problem at, som Ole Sohn sagde, da han gæstede Huxi Bachs radioprogram, at man kan kloge sig mere som tidligere folketingsmedlem.

Det er et problem at man som almen borger skal vælge at have en værktøjskasse som Christian Kocks ved sin side under en politisk debat, for ellers bliver man ikke oplyst om den aktuelle politik landet styres af. Samtidig må vi i gruppen tage selve valget af interview cases til efterretning. Er det fair at stille tidligere folketingsmedlemmer op imod Mette Frederiksen, som sidder med et politisk ansvar for en sag hun måske ikke selv er enig i, da hun som Niels Ahlman-Ohlsen påpeger, at Henrik Sass Larsen er den mest magtfulde politiker i dansk politik, og det bliver hun nødt til at forholde sig til, underforstået er det måske ikke hendes egen politik hun i dele af interviewet skal stå på mål for.
Mette Bock nævner i 'Debatkultur på nedtur?': *"Hvad vi kan gøre for at vinde magten bliver vigtigere end hvad vi kan gøre for at løse landets problemer."*[105] Dette ligger sig op ad det Niels Ahlman-Ohlsen siger om at fremtidssikre sin politik. Er det som Mette Frederiksen og Socialdemokratiet er ude efter? er de i gang med at tage skraldet fordi de forventer at få magten ved næste valg?

Gruppens problemformulering bunder i en grundlæggende interesse for at undersøge, i hvilken udstrækning den politiske kommunikation og debat bliver påvirket af de faktorer, som er med til at definere den. Diskussionen vil tage udgangspunkt i projektets tre cases: Vi Ses Hos Clement, 'Huxi Bach, det Gode gamle Folketing', Lars Løkke Rasmussens 2025-plan på Facebook, herunder vil vi foretage en diskussion, om hvorvidt spin som retorisk redskab og medialisering som en samfundsforudsætning, er med til at påvirke den politiske kommunikation og debat.
Vores diskussionsafsnit vil, på baggrund af disse cases, diskutere, om den politiske debat er troværdig og gennemskuelig for vælgerne.

Udfordring af 2025-analysens validitet

Kvaliteten af den politiske kommunikation er først og fremmest blevet analyseret, ift. Venstre-regeringens 'Helhedsplan', også kaldet 2025-planen, som man valgte at offentliggøre på Facebook-Live, hvor statsminister, Lars Løkke Rasmussen d. 29. august holdt sin 12 minutter lange tale om hans og Venstres økonomiske visioner for Danmark. Efter at have analyseret talens kommunikationsteknisk, såvel som spin-teknisk, kan vi konstatere, at om end der er spor af spin i

[105] Kock, Christian, 2013: s. 27

selve talen, såvel som strategien bag den, så var lanceringsplanen vellykket. Denne delkonklusion vil vi dog gerne udfordre i diskussionsafsnittet, ved at inddrage Politiken-artiklen fra d.30 august 2016, 'Er det et problem, at statsministeren offentliggør sine udspil på Facebook?'[106] Her giver tre debattører, Jarl Cordua, politisk kommentator og radiovært, Elisabet Svane, politisk redaktør for Fyens Stiftstidende og Mark Ørsten, professor i journalistik på RUC, deres mening til kende om sagen, og for os er dette relevant, idet de tre meninger mere eller mindre er validitetsdannende for vores delkonklusion. Jarl Cordua argumenterer for at Lars Løkkes Rasmussens udlæg på Facebook, ikke har nogen overordnet betydning, men at der derimod er fokus på iscenesættelse af den givne politik - en betragtning, som gruppen anser for at være ganske i tråd med vores delkonklusion, i den forstand, at Cordua erklærer sig enig i vores betragtning om udnyttelsen af "photo opportunities". Løkke har gjort alt, hvad han kunne for at eksponere sine budskaber, frem for alt. Politisk redaktør på Fyens Stiftstidende, Elisabeth Svane taler som repræsentant for de traditionelle massemedier. Hun er overvejende enig med delkonklusionen i, at de sociale medier udfordrer de traditionelle massemedier, på det vi kan kalde offentlighedsbegrebet. Men Svane er dog forbeholden over for kvaliteten af den debat, Facebook kan generere, og er dermed uenig i vores tolkning af Facebook som et deliberativt medie. Mark Ørsten, professor i journalistik på RUC, taler som journalistikkens kritiske vogter i denne sag. Han er skeptisk overfor selve offentliggørelsen på Facebook, og gør opmærksom på, at offentliggørelsen ikke var eksklusiv. Han peger desuden på videopræsentationen som værende envejskommunikation, hvorfor den heller ikke her skiller sig synderligt ud fra andre massemediers forudsætning for at dække præsentationen. Dette er en betragtning, som strider imod gruppens iagttagelser om Facebook som fordrende for interpersonel kommunikation og interaktive indholdsskabelse med et personligt formål.
Set ud fra Vi Ses Hos Clement kan vi i gruppen observere et interview der ikke kommer noget ud af - en politiker der nægter at svare, og en journalist der forsøger at være kontant.

Konklusion/Perspektivering

Problemstilling lyder: "Hvordan bedømmes kvaliteten i den politiske debat og kommunikation, anno 2016?"

[106] Web 2

I forhold til gruppens problemformulering, peger vores undersøgelser på flere ting: Der findes både god og dårlig kommunikation, og megen af den afhænger af, om formatet egner sig til den kommunikation, man ønsker at viderebringe. De tidligere medlemmer af Folketinget, der ikke har magtinteresser i klemme, har vist sig som dem, der har lettest ved at udtale sig oprigtigt og give væsentlig information til offentligheden. Dette bakker vi op jf. tidligere citat af nuværende kulturminister fra Liberal Alliance, Mette Bock, vel at mærke før hun blev det: ”Hvad vi kan gøre for at vinde magten, bliver vigtigere end hvad vi kan gøre for at løse landets problemer” Vi har desuden fundet frem til, at ud fra Jürgen Habermas’ offentlighedsbegreb, kan man som politiker roligt benytte eller udnytte de sociale medier som affyringsrampe for det givne budskab. Ift. spin, kan vi konstatere, at om end fænomenet lever i bedste velgående, og folk ofte føler sig ført bag lyset af politikerne, er ’casen’ Lars Løkke Rasmussen på Facebook-Live, mestendels et resultat af effektiv udnyttelse af de muligheder, det medialiserede samfund har givet politikerne – den såkaldte udnyttelse af ”photo opportunities”.
Undervejs i semestret, har vi måttet sande, at vi har overvurderet vores historiske empiri, i henhold til at kunne udlede tilstrækkelig empiri, hvilket havde den konsekvens, at vores analyser mangler forankring i det ene dimensionskursus.
Ifølge projektets hovedteoretiker, Christian Kock, og især den anvendte teori fra bogen ’De lytter ikke’, forholder han sig overvejende negativt overfor spin og politisk- kommunikative spekulationer. Dog kan vi, set i lyset af vores analyse af 2025-udspillet på Facebook-live som spin-handling, konstatere, at spin også kan være fordrende for, at det budskab, man vil fremføre, kan optimere selve budskabet.

Perspektivering

Projekts konklusion efterlader potentialet for en videreundersøgelse, der kunne påvise, at spin ikke altid har grund til at virke negative for modtagerne af diverse budskaber. Det er mindst lige så vigtigt, at tage budskabernes platforme og den medialisering, som har skabt disse platforme, in mente, når udlægning af spin skal bedømmes.
Skal projektet som helhed kritiseres, vil vi pege på konsekvensen af uafhængige analysetilgange, hvilket bl.a. er gået ud over dækningen af spin i interviewanalyserne. Ydermere, kunne tilgangen til interviewanalyse have været strategisk anderledes. Dvs. man kunne have valgt to interviewtyper, som minder mere om hinanden, og dermed lade det være op til den enkelte værts interviewevner, og i forlængelse af det, ageret mere specifikt komparativt i vores analysetilgang.

Dimensionsforankringen Kultur & Historie blev valgt som en del af projektet, fordi vi havde en forestilling om et mediesamfund, ikke mindst teknologisk, i forandring, som dermed med tiden havde skabt en forudsætning for at bedrive politik og politisk kommunikation, som var mere plaget af spin end før. Vi måtte konstatere, at der ikke var tilstrækkelig empiri og teori til at kunne påvise denne påstand.

Litteraturliste

Litteratur:

Aagaard, Jens & Pedersen, Agner, Anders: *Da spin erobrede Danmark*, Peoples'Press, 2013

Adamsen, Billy & Sloth, Peter: *Spin doktor*, Ekstra Bladets Forlag, 2005

Andersen, Goul, Jørgen & Shamshiri-Petersen, Ditte: *Fra krisevalg til jordskredsvalg*, Bogforlaget Frydenlund, 2016

Esbensen, Christian, Mads & Lund, Bredsgaard, Bo: *Samtaler om spin*, Haase og Søns Forlag 2006

Hjarvard, Stig: *En verden af medier*, Samfundslitteratur, 2008

Hjarvard, Stig: *Medialisering*, Hans Reitzels Forlag, 2016

Hopmann, Nicolas, David & Skovsgaard: *Forskningsmetoder i journalistik og politisk kommunikation*, Hans Reitzels Forlag, 2014

Høybye, Anne et al.: *Politisk spin*, Akademisk Forlag, 2007

Jensen, Linaa, Jakob & Tække, Jesper: *Facebook fra socialt netværk til mediamedie*, Samfundslitteratur 2013

Kock, Christian: *De lytter lkke*, Hans Reitzels Forlag, 2015

Pahuus, Mogens: *Hermaneutik*, Humanistisk Videnskabsteori, 2011

Websider:

http://www.radio24syv.dk/programmer/huxi-og-det-gode-gamle-folketing/12715381/16:12/huxi-og-det-gode-gamle-folketing-uge-5-5/ (Huxi og Det Gode Gamle Folketing) lokaliseret 8. december 2016

https://www.youtube.com/watch?v=XvT2Cwj7yUs (Vi Ses Hos Clement interview af Mette Frederiksen) lokaliseret 6. december 2016

Web 1: https://rub.ruc.dk → klik på "liste over databaser" → vælg "komplet liste" → klik på "EBSCOhost (alle databaser)" → klik på "EBSCOhost Web" → klik på "select/deselect all" (hak ved alle) og klik derefter på "Continue" → skriv i øverste søgefelt på "Reagan Mondale Morello" og tryk "search" → vælg 1. artikel med titlen *'Argument and visual structuring in the 1984 Mondale-Reagan Debates: The Medium's Influence on the Perception of Clash'* af John T. Morello

Web 2: http://www.ft.dk/samling/20151/lovforslag/l87/index.htm

Web 3: http://politiken.dk/kultur/art5634260/Er-det-et-problem-at-statsministeren-offentligg%C3%B8r-sine-udspil-p%C3%A5-Facebook Lokaliseret 17. september 2016